

సనాతన సారథి

మే 2021

“పువ్వు పువ్వులోన నవ్వుచుండెను స్వామి, నవ్వులోన కరుణ నాట్యమాడె”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 64

మే 2021

ప్రచురణ తేదీ

సంచిక 5

ఏప్రిల్ 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. తల్లిని సంతోషపెడితే స్వామిని సంతోషపెట్టినట్లే! అవతారవాణి		8
3. సద్విద్య - పంచతంత్రం	ఆర్. సీతాలక్ష్మి	12
4. స్వామి మన అంతర్యామి	స్వర్గీయ బి.వి. రాజారెడ్డి	17
5. అనుభవాల నిధిలో ఆణిముత్యాలు	పి. కృష్ణకుమార్	22
6. సకల జన సహాయ సాయి (కవితాంజలి)	పట్నం వేణుగోపాల శర్మ	28
7. లాటిన్ అమెరికాలో సాయి ప్రేమ వీచికలు - 4	'సాయిదాసు'	29
8. అవతార వైభవంలో... (ధారావాహికం)	పి.వి. చలం	31
9. నా శ్రీరామచంద్రమూర్తి	1961 మే నెల 'సనాతన సారథి' నుండి	36
10. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	37

శ్రీ సత్యసాయి విద్య, వైద్యసంస్థలకు సంబంధించిన అడ్మిషన్ నోటీసులు

1. వైట్ ఫీల్డ్ శ్రీ సత్యసాయి నర్సింగ్ కాలేజి అడ్మిషన్ నోటీసు	7
2. శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం (రాజమహేంద్రవరము) అడ్మిషన్ నోటీసు	21
3. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ (డీమ్డ్ యూనివర్సిటీ) అడ్మిషన్ నోటీసు	41

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

అధికారికమైన వెబ్ సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా బ్రహ్మ: www.srisathyasaipublications.com

భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రహ్మ: www.srisathyasai.org.in శ్రీ సత్యసాయి మీడియా సెంటర్:

www.sssmediacentre.org శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ బ్రహ్మ: www.ewwt.org.in

శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని: www.sssvidyavahini.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org editor@sssbpt.org orders@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

రామోక్తార్థోన్ వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 86వ భాగం)

అంగదుడు అత్యంత ఉత్సాహముతో రాముని స్మరించుచూ బయలుదేరి లంకలో ప్రవేశించెను. మహాధైర్యముతో, అడ్డుతగిలిన వారిని ప్రక్కకు నెట్టుచూ, రాజనగరమున ప్రవేశించెను. అచట వుండిన రావణుని కుమారుని చూచెను. రావణుని కుమారుడు, “ఓ వానరా! నీవెవడవు?” అని అడుగగా “నేను రాములవారి దూతను” అని జవాబు చెప్పెను. అంత రావణుని కుమారుడు అంగదుని కాలితో తన్ను ప్రయత్నించెను. అంత అంగదుడు వాని కాలు పట్టి గిరగిర తిప్పి నేలగొట్టెను. ఈ దృశ్యమును చూచి రాక్షసులు భయపడి ఈ వానరుడు మహాబలవంతుడని తలంచి యెవ్వరేమియూ చేయజాలకపోయిరి. అంతకుపూర్వము లంకను దహించిన వానరుడు మళ్ళీవచ్చెనని అనుకొనిరి. క్షణములో లంక అంతటా కోలాహలము బయలుదేరెను.

అంగదుడు యెటువైపు తిరిగిననూ అటువైపున గుంపులు గుంపులు రాక్షసులు

నిలుచుకొని భయభ్రాంతులై చూచుచుండిరి. అంగదుడు ప్రశ్నించక పూర్వమే అతనికి దారి విడిచి తప్పుకొనుచుండిరి. అంగదుడు నిర్భయముగా రావణుని సభలో ప్రవేశించెను. అతి త్వరితముగా ఒక దూత వెళ్ళి అంగదుని ఆగమనమును గూర్చి రావణునికి విన్నవించెను. ఆ దూతను తన సమ్ముఖమునకు తీసుకొని రమ్మని రావణుడు ఆజ్ఞాపించెను. ఒక దూత వచ్చి అంగదుని రావణుని చెంతకు తీసికొని పోయెను. వెళ్ళిన అంగదుడు రావణుని చూచి చైతన్యముగల ఒక నల్లని పర్వతమని తలచెను. ఇరువది భుజములు వృక్షశాఖలుగా భావించి నిర్భయముగా అతని చెంతకు వచ్చెను. అంగదుని చూచి ఆ సభలోని రాక్షసులందరూ లోలోన దిగులు పడుచు, మాటాడలేని స్థితిలో వుండిరి.

రావణుడు, “ఓ వానరా! నీవెవడవు?” అని ప్రశ్నించగా, “ఓ రాజా! నేను శ్రీరాముని దూతను” అనెను. తరువాత రావణుడు, నీ ఆగమనమునకు కారణమేమని అడుగగా, “ఓ రావణా, పూర్వము నా తండ్రికి నీకు స్నేహముండెడిది. నీ మంచిని గోరి నీకు మంచిబుద్ధులు చెప్పుటకై రామాజ్ఞను బడసి వచ్చితిని” అని సావధానముగా అంగదుడు పలికెను. “ఓ రావణా! అభిమానము చేతనో, మోహము చేతనో లేక రాజ్యమదాంధత్వము చేతనో నీవు ఆ జగదంబను, ఆ లోకమాత జానకిని తీసుకొని వచ్చితివి. అది మంచి పని కాదు. యేదో జరిగినది జరిగిపోయెను. నేటికైననూ నీవు సత్యమును గుర్తించి, నేను చెప్పినటుల ప్రవర్తించువేని నీ యపరాధములను శ్రీరాముడు క్షమించగలడు. తత్క్షణము నీవీ పనికి పూనుకొమ్ము. లేకున్న నీ చేతులారా నీ వంశమును, రాజ్యమును మట్టిపాలు గావించుకొందువు” అని అంగదుడు తెలుపగా, “ఓరీ వానరాధమా! నీవు మూర్ఖుడవు, నేను దేవ శత్రువునని నీకు తెలియదు కాబోలు! నీ పేరేమి? నీ తండ్రి పేరేమి?

నీకూ నాకూ గల సంబంధమేమి? కన్నులు తెరిచి చూడుము” అని గర్జించగా, అంగదుడు పక్కున నవ్వి, “ఓ రాక్షస రాజా! నా పేరు అంగదుడు, నా తండ్రి పేరు వాలి; మీ యిరువురకు సఖ్యముండెను” అనెను. అంగదుని వచనము రావణుడు విని నిశ్చేష్టుడయ్యెను, “సత్యము! సత్యము! వాలి అని ఒక వానరుడు పూర్వకాలమున వుండెను. వాని కుమారుడవా నీవు! ఓరి అంగదా! నా వంశమును ధ్వంసము చేయుటకే నీవు నిప్పుగా బయలుదేరితివా?” అని రావణుడు వెగటుగా మాట్లాడెను.

అంత అంగదుడు రావణుని మాటలకు పక్కున నవ్వి, “ఓ రావణా! నీకు అంత్యకాలము సమీపించినది; త్వరలోనే వాలి చెంతకు పోగలవు. శ్రీరామునితో విరోధించుటవలన లభించు క్షేమమును గురించి వాలి నీకక్కడ వివరముగా తెలుపగలడు. ఇరువది నేత్రములు, ఇరువది చెవులు వుండియూ, నీవు గ్రుడ్డివాడవు! చెవిటివాడవు! అజ్ఞానాంధకారములో నీకు నువ్వే గొప్ప అని గర్వించుచున్నావు. యే కులమును, నీవు రక్షించ తలచితివో ఆ కులమును నేను నశింపజేయ తలంచితిని! పాతకీ! కిరాతకా! మదాంధుడా! రాక్షసా!” అని అనేకవిధముల అంగదుడు పండ్లు కొరుకుచు తూలనాడిన కఠోరపదములు విని, రావణుడు దిగ్గున గద్దెనుండి లేచి, “ఓరీ కులపాతకుడా! ఓరీ మర్కటమా! రాజధర్మములను గుర్రెఱింగినవాడను కనుక నీ మాటలను సహించితిని. జాగ్రత్తగా మాట్లాడుము” అని యొడలు త్రిప్పెను.

ఆ వికారమును చూచి అంగదుడు, “ఓరీ రాక్షస రాజా! నీ ధర్మమును, నీ శీలమును, నీ రాజనీతిని వినియుంటిని! నీ ధర్మము ఎంతటి ఘనకార్యము

చేసెనో యోచించుము. పరస్మిని దొంగిలించుట, నీ అన్న కుబేరుడు పంపిన దూతను నీ కన్నులముందు భక్షించుట, ఇవన్నియు రాజనీతులా! సిగ్గులేక మాటాడుచూ లేని నీతులను ఉచ్చరించుచున్నావు. దూతగా వచ్చిన వానరుని తోకకు నిప్పంటించిన రాజనీతి నీది! ఇది రాక్షసధర్మము. నీకు రాజనీతి అని స్మరించుటకు కూడా హక్కులేదు. మహాపాపివి” అని విచ్చలవిడిగా జంకులేక

ప్రత్యుత్తరము ఇచ్చుచుండుటచేత సభలోనివారందరూ భయభ్రాంతులై యేమి జరుగునో అని దద్దరిల్లిరి.

రావణుడు, “ఓరీ వానరా! నాతో యుద్ధము చేయదగిన వీరుడు ఒక్కడైననూ మీ కటకములో కలడా! నీ ప్రభువు భార్యవియోగముచేత నీరసించెను; అన్నగారి దుఃఖమును చూచిచూచి అతని తమ్ముడు కృశించెను. ఇక, సుగ్రీవుడు? పరస్పర విరోధము కలిగించుకొని నది ఒడ్డున నిలిచిన రెండు పక్షులవలే కూలుచుంటిరి. మీరుిరువురకు రాజ్యకాంక్ష తప్ప అన్యవాంఛలు లేవు. ఇట్టి మీరు నాతో పోరాడగలరా? నా తమ్ముడు పిరికిపంద. ఇక జాంబవంతుడు, వయోవృద్ధుడు; నలుడు, నీలుడు శిల్పకళాప్రవీణులు. వారికి కత్తి పట్టుటయే తెలియదు” అని పలుకగనే, అంగదుడు పక్కున నవ్వి, “ఓరీ రావణా! ఒక పిల్లకోతి నీ లంకకు నిప్పుపెట్టెనని చెప్పినను యే మూర్ఖుడు ఆ మాటను విని నమ్మును? ఆ పిల్లకోతి మహావీరుడు కాదని నీవనుచున్నావు. నీతో యుద్ధము చేయగల వీరుడు మా కటకములో లేడని నీవనుట నాకు కోపము లేదు. స్నేహముకానీ వైరముకానీ సరిసమానులతో చేయవలెనని ధర్మశాస్త్రము. సింహము కప్పును చంపిన యెడల యెవరు శ్లాఘించెదరు? శ్రీరాముడు నిన్ను సంహరించుటకు ప్రయత్నించుట వారి పరువుకు తక్కువ; క్షత్రియ ధర్మము మహాకఠినము, నీవు పరస్మిని

అపహరించితివి, నీవు మహాపాపివి. నిన్ను కోతులే చంపవలెను; మహాపాపియే కోతులతో చచ్చును.” అనెను.

అతని మాటలకు రావణుడు నవ్వి, “ఓరీ వానరా! వానరులు వారి యజమానుని చిత్తము కనుగొని సిగ్గు విడిచి నాట్యము చేయుచుందురు. యే ఆట ఆడుమని యజమానుడు చెప్పిన వారా ఆట ఆడుదురు. ఓరీ అంగదా! స్వామి చిత్తము కనిపెట్టి సంచరించుట మీ జాతి లక్షణము” అని వెగటుగా మాట్లాడెను. రావణుని వచనములను విని అంగదుడు, “ఓరీ రావణా! జంతువులను గురించి మాత్రమే నీవు తెలుసుకొంటివి గానీ, ప్రభువు, దైవముల గురించి నీవు తెలుసుకొనలేక పోతివి. నీ పరాక్రమమును, నీ రాజనీతిని మాకు మా వానరుడిదివరకే విపులముగా తెలిపెను. నీ కుమారుని చంపి, వనములు చెల్లాచెదురుచేసి, లంకను భస్మము గావించిననూ నీవతనికి తగిన శిక్ష వేయలేక విడిచిపెట్టితివి. నీ హృదయమంత సరళమనియే నేనింత కఠోరముగా ప్రసంగించితిని. నీకు సిగ్గులేదు. రోషము లేదు. నీతి లేదు, నిజాయతీ లేదు. ఇంక విభీషణుని పిరికిపంద అని పండ్లు కొరుకుచున్నావు! నీ బ్రతుకు భూభారము! నీ గుణములు వూరి కుక్కలకు కూడా వుండవు. నీకంటే కుక్కలు మేలని నీవు తెలిసికొనలేక పోవుచున్నావు” అని మర్యాద చూడక పలుకుచున్న పలుకులు విని రావణుడు, “ఓరీ అంగదా! యెవడు స్వభుజపరాక్రమముచే కైలాసపర్వతమును మీదికెత్తెనో, యెవడు పుష్పములకు బదులు శిరస్సులతో శివుని పూజించెనో, యెవని శూరత్వము శివునికి తెలియునో, యెవరి నామమును తలచిన మాత్రాన గుండెలు కదులునో, ఆ శూరుడే, ఆ రణధీరుడే ఈ రావణుడు సుమా! నీ ప్రగల్భములను కట్టిపెట్టుము” అనెను.

అప్పుడు అంగదుడు, “ఓరీ దురభిమానీ! నీవు అధికము మాటలాడక శ్రీరాముని భజింపుము, శరణు జొచ్చుము. లేకున్న రామబాణముతో నీ శిరస్సులు

బంతులవలె క్రిందపడును; వానరులు వాటితో క్రీడింతురు. నేను సుగ్రీవుని దూతను. శ్రీవారి ఆజ్ఞ లేకపోవుటచేత, వారి ప్రతిష్ఠకు భంగము కలుగునని భయపడుచుంటిని. లేకుండిన అవలీలగా నిన్ను క్షణములో సంహరించి సముద్రమున పడవేసియుండెడి వాడను” అని ఉగ్రుడయ్యెను. సింహమువలె రెండు చేతులను భూమిమీద కొట్టెను. రావణుడు గిరగిర తిరిగిపడి సవరించుకొనెను. భూమి అదురుట చేత రావణుని పది కిరీటములు క్రింద కూలెను. నాలుగు కిరీటములను అంగదుడు తీసుకొని శ్రీవారి వద్దకు పంపెను. వాటిని చూచి వానరులు విచిత్రముగా వారి వారికి తోచినటుల వాటిని వర్ణించుచుండిరి. అంతలో రాముడు చూచి, “వానరులారా! ఇవి రావణుని కిరీటములు, అంగదుడు అక్కడి నుండి విసురుట చేత ఇవి రాహుకేతువులవలె గ్రహములవలె యెగిరి వచ్చుచున్నవి” అని సమాధానపరచెను.

రావణుడు రాక్షసులను ఆజ్ఞాపించెను. “ఈ వానరుని విడువక పట్టి బంధించుడు, భక్షించుడు” అని పలుకుచూ లోనికి పోబోయెను. ఆ దృశ్యమును చూచి అంగదుడు, “ఛీ, సిగ్గులేక అదరిపోవుచున్నావు! ఎందులకు ఈ శౌర్యము?! ముక్కు మూసుకొని సముద్రమున మునిగి ప్రాణములు వీడవచ్చును. స్త్రీ చోరుడా! మందమతీ! కామార్తుడా! యుద్ధములో నీ నాలుకను పెరికి కాకులకు అందించగలను, జాగ్రత్త!” అని పండ్లు పటపట కొరుకుచుండగా, రావణుడు, “ఓరీ రాక్షసులారా! వీని పాదములు పట్టి నేలపై పడత్రోయుడు, శిరస్సును బ్రద్దలు చేయుడు” అని పలుకగనే మేఘనాథుడు దిగ్గునలేచి, అంగదుని పాదములు గట్టిగా పట్టి లాగెను. యెంతమంది వచ్చి లాగిననూ అంగదుని పాదమును కదలించలేకపోయిరి. వారు సిగ్గుపడి చేయునదిలేక కూలబడిరి. తరువాత దేవకంఠకుడు అనేక విధముల అంగదుని పాదమును కదిలించుటకు ప్రయత్నించెను. కానీ, వాని యత్నము

కూడా విఫలమయ్యెను. అప్పుడు రావణుడు స్వయముగా అంగదుని పాదము పట్టి వానిని పడత్రోయ ప్రయత్నించెను. వీలు కానందున అంగదుడు పక్కున నవ్వి, “రావణా! నీవు పట్టవలసినది రామ పాదము; దానిని పట్టుము; నీకు ముక్తి కలుగును” అని కాలును వదిలించుకొనగానే, రావణుడు ఆ తీవ్రతకు నేలపైబడి మూర్ఛిలైన. కళాకాంతులు నశించెను. సిగ్గుచే రావణుడు పగటి చంద్రునివలె

తేజోహీనుడయ్యెను. ఆ దృశ్యము చూచి అంగదుడు, నేనిక వీనితో అధికంగా మాట్లాడుట మంచిది కాదు. రాముడు నన్ను బుద్ధులు నేర్పుమని మాత్రమే ఆజ్ఞ యొసగెను. కానీ వీడు మంచిమాటలకు లొంగడు. మూర్ఖమును విడువడు. వీనికి యుద్ధమే తగిన చికిత్స అని తలంచి శ్రీరాముని చరణసన్నిధికి వెళ్ళెను. విషయములు రామునకు విన్నవించెను.

(సశేషం)

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences

EPIP Area, Whitefield, Bangalore-560066

Tel: 080-28004600 Extn 4640, 4641, 4441 - **Email:** academicblr@sssihms.org.in

Sri Sathya Sai Institute of Higher Medical Sciences, Whitefield, Bangalore is offering 4 years course leading to **Bachelors degree in Nursing , Bachelors degree in Anesthesia & Operation Technology, Cardiac Care Technology, Imaging Technology, Medical Laboratory Technology and Perfusion Technology** under the aegis of Rajiv Gandhi University of Health Sciences, Bangalore, Karnataka. All the courses are meant **for only Girl Students and it is totally residential program.**

Applications are invited from candidates who fulfill the eligibility criteria as given below.

1. AGE:

Candidates should have completed minimum 17 years and maximum 25 years of age on or before 31st of December in the year of application for admission.

2. QUALIFICATION:

10+2, PUC or any other qualifying examination conducted by Boards/ Councils/ Intermediate Education established by State Governments/ Central Government and recognized as equivalent to two year Pre-University examination by the Rajiv Gandhi University of Health Sciences/ Association of Indian Universities (AIU).

3. SUBJECTS IN 10+2/ PUC:

Candidates should have passed subjects of Physics, Chemistry, Biology and English (PCBE) individually and must have obtained a minimum of not less than 45% marks put together in all these subjects. **For B.Sc Imaging Technology, the candidate should also have passed with Mathematics, Biology, Physics, Chemistry and English with an aggregate of 45%.**

Candidates desirous can apply by logging in to our website **www.sssihms.org**. Incomplete applications, applications in a different format and applications not meeting the eligibility criteria will be rejected. The applications will be entertained from 1st April 2021 to 30th June 2021. The calander of events for the entrance exams will be put up on our website

- Director

తల్లిని సంతోషపెడితే స్వామిని సంతోషపెట్టినట్లే!

ప్రేమస్వరూపులారా! మానవుడు తల్లిగర్భము నుండియే జన్మించుచున్నాడు, తల్లి ఆదరణచేతనే అభివృద్ధి నొందుతున్నాడు. తల్లిప్రేమచేతనే సిరిసంపదలను, సర్వసౌఖ్యములను అనుభవిస్తున్నాడు. తల్లి ఎటువంటి పరిస్థితిలోనైనా కుమారుని యోగక్షేమములనే కోరుతుంది. తల్లి దేహాన్ని అందిస్తుంది, తండ్రి పోషిస్తాడు, గురువు తెలివితేటలను చేకూర్చుతాడు. కనుక ప్రతి వ్యక్తి తన తల్లిదండ్రులను, గురువును ప్రేమించాలి, గౌరవించాలి.

ప్రాచీనకాలంలో అనేకమంది మహనీయులు తల్లి ఆశీర్వాదము తీసుకున్న తరువాతనే తమ కర్తవ్యకర్మలను ఆచరించడానికి పూనుకునేవారు. యుద్ధమునకుగాని, తపస్సుకుగాని బయలుదేరేముందు కుమారుడు తల్లి పాదములపై పడి ఆశీర్వాదించుమని ప్రార్థించినప్పుడు,

“తారకాసురుని దోర్దర్ప మణచువేళ
గౌరి తనయు కిడ్డ వీరరక్ష
శంబరాసురుని జంపగా చనువేళ
భాగవి సుతు కిడ్డ భవ్య రక్ష
మాతృదాసీత్వము మాన్చు సురుకు వేళ
వినత పుత్రు కిడ్డ విమల రక్ష
జనకు మాట గావ వనికి నేగెడు వేళ
తల్లి రఘువు కిడ్డ ధర్మరక్ష
అట్టి శ్రీరక్ష, ఘనరక్ష, అంగరక్ష
రక్షలందున దివ్యమౌ శ్రీరామరక్ష
తోడు నీడై నిన్ను కాపాడు గాక!”

అని తల్లి ఆశీర్వాదించి పంపేది. ఇట్టి ఆశీస్సులచేతనే కుమారులు యుద్ధంలో పోరాడి విజయాన్ని సాధించ గల్గేవారు, అరణ్యంలో కఠోరమైన తపస్సు చేసి దైవానుగ్రహాన్ని పొందగల్గేవారు. తల్లి ఆశీస్సులు పొందలేని వారు అనేక జన్మల నెత్తవలసివస్తుందని శంకరులవారు

“ఏమి నోములు నోచె ఈశ్వరాంబ మున్ను,
విశ్వేశుమాతయై వినుతికెక్కు”

అన్నారు. తల్లి ఆశీస్సులు పొందినవారికి పునర్జన్మ లేదని కూడా అన్నారు. కనుక, మొట్టమొదట తల్లియొక్క అనుగ్రహానికి పాత్రులు కావాలి. ఐతే, ఇది ప్రాకృతమైన జీవితానికి మాత్రమే సంబంధించినది. ఆధ్యాత్మికమార్గంలో వేదాంతము మరొకవిధంగా బోధించింది. “నాయనా! నీ హృదయమనేది సింగిల్ ఛైర్. ఇది డబుల్ సోఫా కాదు, మ్యూజికల్ ఛైర్ కాదు. కనుక ఇందులో ఒక్క భగవంతునికి

మాత్రమే చోటివ్వు. ఐతే తల్లిదండ్రులను ప్రేమించు, వారికి తగిన కృతజ్ఞత నందించు. కాని వారు శాశ్వతం కాదు. ఈ దేహములన్నీ కదలిపోయే మేఘములవంటివి. నిజమైన మాతృమూర్తి ఒక్క దైవమే. తల్లి గృహవాసి, తండ్రి గృహవాసి, గురువు ఆశ్రమవాసి. దైవమొక్కడే హృదయవాసి. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాలి. ఈ లోక సంబంధమైనరీతిగా తల్లిని దైవంగా భావించి గౌరవించాలి కాని, హృదయంలో నిల్చుకోవలసింది ఒక్క భగవంతుణ్ణి మాత్రమే. హృదయంలో ఉండే అర్హత ఒక్క భగవంతునికి మాత్రమే ఉన్నది.

దేహము - దేహి, క్షేత్రము - క్షేత్రజ్ఞుడు, శరీరము - శరీరి అనే రెండు తత్వములతో కూడినవాడు మానవుడు. “శరీర్యతీతి శరీరః” అనగా, జీర్ణించిపోవునది శరీరము. ఇది పెరుగుతూ ఉన్నప్పటికీ జడమైనదే! ఎట్లా? ప్రతి నిత్యము మన గృహమును ఊడ్చి ఆ చెత్తను ఒక గుంతలో వేస్తే కొంతకాలానికి అదొక దిబ్బమాదిరి పెరిగిపోతుంది. అదేవిధంగా మన దేహంలో ఇడ్లీ, దోసె, చపాతీవంటి పదార్థాలను ప్రతి దినము వేస్తూ ఉంటే ఇది కూడా దిబ్బమాదిరి పెరుగుతూపోతుంది. సున్నము, నీరు, సబ్బు, ఇనుము, సీసము మున్నగు జడమైన పదార్థములతో తయారైనది ఈ దేహము. కనుక ఇది జడమైనదే. ఇది పెరుగుతుంది, తరుగుతుంది. కాని దేహి పెరగడు, తరగడు. దేహము - క్షేత్రము, దేహి - క్షేత్రజ్ఞుడు. క్షేత్రమని దేనికి పేరు? దైవత్యమున్న ప్రదేశానికే క్షేత్రమని పేరు. కనుకనే తిరుపతి, అమర్నాథ్, బదరీనాథ్ మున్నగు వాటిని క్షేత్రములని పిలుస్తాము. ఈ దేహముకూడా ఒక క్షేత్రమే. ఎందుకోసం? ఇందులో భగవంతుడనే క్షేత్రజ్ఞుడున్నాడు. క్షేత్రజ్ఞునివల్లనే క్షేత్రమునకు విలువ ఉంటుంది. ప్రతి దేహము దేవాలయమేకాని, జీవాలయము కాదు. ఇట్టి దివ్యమైన శక్తితో కూడిన దేహాన్ని అందించి నందులకు తల్లికి మనం కృతజ్ఞులమై ఉండాలి.

మాతృశ్రీ కోరిన మూడు కోరికలు

సాయివైభవం క్రమక్రమేణ విస్తరిస్తున్న రోజుల్లో ఒకనాడు ఈశ్వరమ్మ, “స్వామీ! మన గ్రామంలో ఒక చిన్న పాఠశాలయైనా లేకపోవడంచేత పిల్లలు చాలా ఇబ్బందికి

గురి అవుతున్నారు. చదువు నిమిత్తం చిన్నచిన్న పిల్లలు బుక్కుపట్నానికి నడిచి వెళుతున్న దృశ్యం చూస్తుంటే నా హృదయం ద్రవిస్తోంది. కాబట్టి, మన గ్రామంలో ఒక చిన్న స్కూలును కట్టించండి,” అని కోరింది. ఆమె కోరిక ప్రకారం ఒక స్కూలును కట్టించాను. తరువాత “స్వామీ! మన గ్రామంలో చిన్న పిల్లలకేమైనా జ్వరం వచ్చిందంటే చికిత్సకోసం బుక్కుపట్నం వెళ్ళవలసివస్తోంది. తల్లులు ఆ పిల్లలను ఎత్తుకొని అంతదూరం నడచి వెళ్ళడం చూస్తే నాకు చాలా బాధగా ఉన్నది. కాబట్టి, ఇక్కడొక చిన్న ఆసుపత్రిని కట్టించండి,” అని కోరింది. ఆసుపత్రిని కూడా కట్టించాను.

ఆ చిన్న స్కూలే ఈనాడు యూనివర్సిటీగా తయారయింది. ఆనాటి చిన్న ఆసుపత్రియే ఈనాడు పెద్ద సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ గా రూపొందింది. తల్లియొక్క సత్యసంకల్పము, సాయియొక్క నిత్యసంకల్పము - రెండింటియొక్క కూడికచేతనే ఇది సాధ్యమైంది. కట్టకడపటికి ఆమె మరొక కోరిక కోరింది. “స్వామీ! మన గ్రామప్రజలు నీటికోసం చాలా అవస్థపడుతున్నారు. లోతుబావినుండి నీళ్ళు చేదుకొనలేక వాళ్ళ రెక్కలు ముక్కలవుతున్నాయి. కాబట్టి, నీటిసదుపాయం కూడా కల్పించండి” అని కోరింది. అప్పటి పరిస్థితికి తగినట్లుగా నీటిసదుపాయం కల్పించి ఆమెను సంతృప్తిపరచాను. ఇప్పుడు వాటర్ సప్లై ప్రాజెక్టు చేపట్టి జిల్లా అంతటికీ నీరందిస్తున్నాను.

తల్లి దీవెనకు దైవానుగ్రహం తోడు కావాలి

ఆధ్యాత్మికమార్గంలో ప్రవేశించడానికి నీ తల్లి నీకేమైనా అడ్డు చెబితే ఆమెకు చక్కగా అర్థమయ్యేటట్లు సమాధానం చెప్పు. అది నీ కర్తవ్యం. “నేనింత పెద్దవాడనయ్యాను. కనుక నేనింక తల్లి నెందుకు గౌరవించాలి?” అని భావించకూడదు. నీవెంత పెద్దవాడవైనప్పటికీ నీ తల్లికి కుమారుడవే కదా! ఏ తల్లియైనా తన కొడుకు గొప్ప పేరు పొందాలనీ, దైవానుగ్రహానికి పాత్రుడు కావాలనే ఆశిస్తుంది. కొడుకు తన పాదాలకు నమస్కరించినప్పుడు, “నాయనా! ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాలతో, శాంతిసౌఖ్యాలతో నిండు నూరేళ్ళు వర్ధిల్లు” అని ఆశీర్వదిస్తుంది. అయితే ఈ

అశీర్వాదం ఫలించాలంటే దైవానుగ్రహం కూడా కావాలి. తల్లి అశీర్వదించేటప్పుడు భగవంతుడు కూడా, “తథాను” అనాలి. కరెంటు, బల్బు రెండూ ఉన్నప్పుడే వెలుతురు లభ్యమౌతుంది కదా! అదేవిధంగా తల్లి అశీర్వాదమూ ఉండాలి, దైవానుగ్రహమూ ఉండాలి. ఈ రెండూ కలిగినవారు ఉన్నతస్థితిని పొందగలరు. తల్లి ఎంత గొప్పదైనప్పటికీ కుమారునిపై దైవానుగ్రహమే లేకపోతే తాను కూడా ఏమీ చేయలేదు. కనుకనే, తల్లి కూడా కుమారుని యోగక్షేమముల నిమిత్తమై దైవాన్ని ప్రార్థిస్తుంది.

బాలశంకరులకు దేవీ అనుగ్రహప్రాప్తి

శంకరులు ఆరేళ్ళ పిల్లవానిగా ఉన్నప్పుడు వారి తండ్రి ప్రతి దినం రాజరాజేశ్వరీ పూజ చేసి పాలను నైవేద్యం పెట్టి ఆ ప్రసాదమును తెచ్చి భార్యకు, కుమారునికి అందించే వాడు. ఒకనాడు ఆయన ఏదో పనిపై తప్పనిసరిగా ప్రక్కగ్రామానికి వెళ్ళవలసి రావడంచేత తన కుమారుడైన శంకరుని పిలిచి, “నాయనా! రేపటి దినమున నీవు రాజరాజేశ్వరికి పూజ చేసి పాలను నైవేద్యం పెట్టు. ఆ ప్రసాదమును నీవు, నీ తల్లి తీసుకోవచ్చును” అన్నాడు.

మరునాడు శంకరుడు తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావహించి ఒక కప్పులో పాలు తీసుకొని రాజరాజేశ్వరీ విగ్రహం ముందు ఉంచి, “తల్లీ! దీనిని స్వీకరించు” అని ప్రార్థించాడు. కానీ ఎంతసేపైనప్పటికీ తల్లి రాలేదు. ఆ కప్పులో పాలు ఖర్చు కాలేదు. పసివాడు ఏమి చేయ గలడు? “తల్లీ! ప్రతి రోజు నా తండ్రి నివేదించిన పాలను త్రాగుతున్నావు కదా! మరి ఈ రోజు నేను అందిస్తున్న పాలను ఎందుకు త్రాగటంలేదు? నేనేం పాపం చేశాను?” అని చాలా బాధపడ్డాడు. కాని తన పట్టు వీడలేదు. “తల్లీ! నీవు ఈ పాలను త్రాగకపోతే నేను నా తల్లిదండ్రుల మనస్సును కష్టపెట్టినవాడనవుతాను. తల్లిదండ్రులను సంతృప్తిపరచలేని నా బ్రతుకెందుకు?! కనుక నేను ప్రాణత్యాగం చేస్తాను” అని శపథం చేశాడు. ఈ అమాయకుడు అన్నట్లుగానే ప్రాణం తీసుకుంటాడేమోనని రాజరాజేశ్వరి ప్రత్యక్షమై, “నాయనా! నీ భక్తికి మెచ్చాను. ఇదిగో, నీవు తెచ్చిన పాలను త్రాగుతున్నాను. నీవింక సంతోషంగా ఉండు” అని పలికి కప్పులో ఒక్క చుక్కైనా

మిగల్గుకుండా పాలన్నీ త్రాగివేసింది. శంకరుడు చూశాడు, “అమ్మా! పాలన్నీ నీవు త్రాగివేశావు. నా తల్లికి ప్రసాదంగా ఏమివ్వాలి? అంతా నేనే త్రాగివేశానని అనుకుంటుంది. ప్రతి రోజు నా తండ్రి నీవు త్రాగి మిగిల్చిన పాలను మాకు ప్రసాదంగా ఇచ్చేవారు. కనుక కొన్ని పాలను నాకు తిరిగి ఇవ్వు” అన్నాడు. సముద్రంలో కలసిన గంగను తిరిగి వేరు చేయడానికి వీలవుతుందా? ఒకసారి త్రాగిన పాలను ఆమె తిరిగి ఎలా తెచ్చివ్వగలదు? కాని శంకరుడు తనకు కొంచెమైనా పాలను తిరిగి ఇవ్వాలని పట్టుపట్టాడు. లేకపోతే తన తల్లిదగ్గర తనకు చెడ్డపేరు వస్తుందని వాదించాడు. అప్పుడు రాజరాజేశ్వరి కరుణించి తన పాలను పిండి ఆ కప్పుని శంకరునికిచ్చింది. ఆ పాలను త్రాగటంచేతనే శంకరులవారు జైత్రయాత్ర చేసి ప్రజలచేత పూజలందుకోగలిగారు. ఆనాటినుండి అతనికి సమస్త వేదములు, శాస్త్రములు, ఉపనిషత్తులు కరతలామలకములైనాయి.

హృదయంలో దైవానికి మాత్రమే చోటివ్వండి

తల్లిప్రేమ, దైవానుగ్రహం ఈ రెండింటి చేరికచేత మానవత్వం దివ్యత్వంగా మారిపోతుంది. కనుక తల్లిదండ్రులను గౌరవించండి. దైవాన్ని ప్రార్థించండి. తల్లిదండ్రులకు జగత్తులో కీర్తిని తెచ్చిపెట్టండి, దైవానికి హృదయంలో స్థానమివ్వండి. ఇదే మీరు చేయవలసింది. మీరు మంచివారైతే తల్లిదండ్రులకు ఎంతో కీర్తి వస్తుంది. లవకుశులవల్ల సీతాదేవికి ఎంతో కీర్తి వచ్చింది. రామునితో యుద్ధం చేస్తున్నప్పుడు లవుడు, “జనని మా జానకీదేవి సాధ్యయేని, ఇతను ఈ అస్త్రమున మూర్ఖు నొందుగాక!” అని తల్లిని తల్చుకొని అంబును విడిచేసరికి రాముడు కూడా మూర్ఖుపోయాడు. చూశారా! చిన్న పిల్లవాడు కూడా తల్లిని అంతగా స్మరించాడు. తల్లిని మనస్సులో చింతించి, దైవానికి హృదయంలో స్థానమిస్తే తల్లి మాహాత్మ్యము కూడా అధికమైపోతుంది. ప్రాచీనకాలంలో కుమారులు దైవ చింతనలో మునిగితే తల్లి ఎంతగానో మురిసిపోయేది. “నా కుమారుడు సన్మార్గంలో నడుచుకుంటున్నాడు, సత్కీర్తి నార్జిస్తాడు” అని ఎంతగానో ఆనందించేది. కాని ఈనాడు అలాంటి తల్లులు చాలా అరుదు. కుమారుడేమైనా

అధ్యాత్మిక మార్గంలో ప్రవేశిస్తే, “అయ్యో! వీడేమైపోతాడో!” అని భయపడతారు. ఇది చాల పొరపాటు. నేటి పరిస్థితుల దృష్ట్యా తల్లిదండ్రులు విశాల హృదయాలై కుమారుడు అధ్యాత్మికమార్గంలో ప్రవేశించాలని కోరుకోవాలి.

ప్రతి వ్యక్తికూడను మొట్టమొదట మాతృమూర్తిని సంతృప్తిపరచాలి, ఆమెపట్ల తగిన కృతజ్ఞత చూపాలి. అలాంటి కుమారులను కన్న తల్లులు ఎంతటి అదృష్టవంతులో! అదే ఆనాడు కొండమరాజు కూడా చెప్పాడు, “ఈశ్వరమ్మా! నీవు సామాన్యమైన స్త్రీవి కాదు. భగవంతుడే నీ గర్భంలో జన్మించాడు. నీవెంతో అదృష్టవంతురాలవమ్మా!” అని నమస్కారం చేశాడు. ఆమె అతని కోడలే! కోడలికి నమస్కారం చేసే మామగాని, అత్తగాని ఎక్కడైనా ఉంటారా! ఆయన ఈశ్వరమ్మ పేరుకు ఒక క్రొత్త అర్థం చెప్పాడు. “ఈశ్వరుడికి అమ్మ ఈశ్వరమ్మ. కనుక ఈశ్వరమ్మా! నీ పేరు సార్థకమయిందమ్మా!” అని వర్ణించాడు. తెలుసుకోగలిగినవారు ఎంతైనా తెలుసుకుంటారు. తెలుసుకోలేనివారు ఎన్ని చూసినా తెలుసుకోలేరు. ఏ కించిత్తు దృష్టిగలవారైనా సూర్యోదయాన్ని చూడగలరు. అసలు కన్నులే లేనివారు సూర్యుడు ఎంతగా ప్రకాశించినప్పటికీ ఏరీతిగా

చూడగలరు. మాతృభక్తి, అధ్యాత్మికతత్వము కలిగినవారు దేనినైనా సాధించవచ్చును.

ప్రేమస్వరూపులారా! తల్లి మనస్సును సంతృప్తిపరచే కార్యాలలో పాల్గొనండి. తల్లి మనస్సును సంతృప్తిపరచితే చాలు, అందులోనే ఎంతో గొప్ప ఫలితముంది. ఇంక, ఏ ఇతర పుణ్యకార్యములూ మీరు చేయనక్కర్లేదు. తల్లిని సంతోషపెడితే స్వామిని సంతోషపెట్టినట్లే! తల్లి కోరికలు తీర్చి ఆమెను సంతృప్తిపరచినందుకే ఈనాడు సత్యసాయి కీర్తి జగద్వాప్తి గాంచింది.

మాతృదేవియొక్క మాహాత్మ్యమును లోకానికి చాటే నిమిత్తమై ఈనాడు ‘ఈశ్వరమ్మ దే’ జరుపుకుంటున్నాము. ఎలాంటి పరిస్థితియందైనా మీ తల్లిదండ్రులకు దుఃఖం కల్గించకండి. సాధ్యమైనంతవరకు వారికి సంతృప్తి కల్గించండి. అప్పుడే మీకు దైవం సహాయం చేస్తాడు. ప్రతి ఒక్కరూ స్వదేశాన్ని ‘మదర్ ల్యాండ్’ అంటారుగాని, ‘ఫాదర్ ల్యాండ్’ అనరు. అనగా, దేశం తల్లివంటిది. కనుక, తల్లిని ప్రేమించినట్లుగా మాతృదేశాన్నికూడా ప్రేమించి, సంరక్షించి, దేశాభివృద్ధికి పాటుపడండి. ఈనాటి ప్రధానమైన సందేశం ఇదే.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

‘కస్తూరీ తిలకం కపోల ఫలకే’

‘కస్తూరీ తిలకం కపోల ఫలకే’ అన్నట్లు స్వామి వామకపోలంమీద ఒక పుట్టుమచ్చ ఉంది. “మన స్వామికి బుగ్గమీది మచ్చ ఒక అలంకారం” అన్నట్లు ఆ పుట్టుమచ్చ చూడముచ్చటగా ఉంటుంది. ఆ పుట్టుమచ్చ అంటుకొన్న బొట్టుమచ్చగా ఉత్పేక్షింపబడింది. ఈశ్వరమ్మగారు దివ్యశిశువు నుదుట తిలకం దిద్ది మమతకొద్దీ మాటిమాటికి ముద్దాడింది! అప్పుడు ఆ పసికందు అలిక ఫలకాన ఉన్న తిలకం అంటుకోక ఏం చేస్తుంది!

విశ్వశిశువును పాలు త్రావించి, జలక
మార్చి, తిలకమ్ము తీర్చి, ఊయలను జేర్చి,
మమతమై ముద్దుగొను సాయిమాతకంటె
బుగ్గపై బొట్టుమచ్చ ఆ పుట్టుమచ్చ!

- డాక్టర్ కరుణశ్రీ

సద్విద్య - పంచతంత్రం

కూర్పు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి

విద్యార్థులను రూపొందించాలని మా విశ్వవిద్యాలయముయొక్క ఆశయం. ఇట్టి విశ్వవిద్యాలయాల్ని ప్రాచీనకాలమందు మహర్షులు నెలకొల్పి, ఎన్నో శ్రమలకోర్చి, వారి భిక్షగా భారతీయ సంస్కృతిని అందించినారు. ఇట్టి విశాలమైన, దివ్యమైన, భవ్యమైన సంస్కృతిని కోల్పోయి, ఈనాడు ఏదో అశాశ్వతమైన, అసత్యమైన కొన్ని సంస్కృతులకు ఆలవాలమై మన జీవితమును కోల్పోతున్నాము.”

- భగవాన్ శ్రీసత్యసాయి

1981 సం॥ శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ పరిపాలనా భవన ప్రారంభోత్సవ సందర్భముగా భగవాన్ తమ దివ్యప్రసంగంలో విద్యార్థులు, తల్లిదండ్రులు, అధ్యాపకులు, ప్రభుత్వము, ప్రజలు (విద్యావేత్తలు, సమాజాభివృద్ధిని కాంక్షించేవారు) - వీరి బాధ్యతను గుర్తు చేస్తూ, వీరు విద్యావ్యవస్థకు పంచప్రాణములవంటివారు అన్నారు.

“సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయము ఆదర్శ వంతమైనరీతిగా రూపొందాలని, విద్యార్థులు, తల్లిదండ్రులు, ప్రజలు, ప్రభుత్వం, అధ్యాపకులు తోడుగా ఉండి, తగినరీతిగా సమాజానికి ఆదర్శం అందించాలని ఆశిస్తున్నాను”

“ప్రాపంచిక సంబంధమైన సజ్జెక్టులతోపాటు నైతిక, ఆధ్యాత్మిక సంబంధమైన భావములను కూడా బోధించి, వీటికి అనుగుణముగా

1994 సం॥ జులై నెలలో జాతీయ స్థాయిలో జరిగిన బాలవికాస్ గురువుల సమ్మేళన సందర్భంగా భగవాన్ బాబావారు ఈనాటి విద్యావ్యవస్థలోని లోపాలను ఎత్తి చూపుతూ, విద్యావిధానమును సంస్కరించు ప్రణాళికను సూచించారు. స్వామి ఆ సందర్భములో ఈవిధంగా ఉద్ఘాటించారు:

“బాలబాలికలను భవిష్యత్తులో ఉత్తమ పౌరులుగా తీర్చిదిద్దవలసిన బాధ్యత ఎవరిది? తల్లిదండ్రులదా? అధ్యాపకులదా? దేశోద్ధరణకై కంకణం కట్టుకున్న రాజకీయ నాయకులదా? తమ రచనలద్వారా ఆదర్శ ఆశయాన్ని, లక్ష్యములను నిరూపించవలసిన రచయితలదా? విద్యావేత్తలదా? వీరందరూ తమ కర్తవ్యములను నిర్వర్తిస్తున్నారా? ఈ విషయములో ఎవరి హృదయాన్ని వారు పరీక్షించుకోవాలి. అప్పుడే విద్యారంగం బాగుపడి సమస్యలు పరిష్కారం కాగలవు.”

విద్యారంగముయొక్క శ్రేయోభిలాషులైన తల్లిదండ్రులు, అధ్యాపకులు, విద్యార్థులు, ప్రజలు, ప్రభుత్వము - ఈ ఐదుగురు సద్విద్య ప్రచారమునకు పంచప్రాణముల వంటివారు. వీరు విద్యకు సంబంధించిన పంచ తంత్రములను చక్కగా అర్థము చేసుకోవాలి.

1. విద్య అనగా నేమి?
2. విద్యయొక్క లక్ష్యమేమి?
3. విద్యయొక్క విశిష్ట ప్రయోజనమేమి?
4. ప్రస్తుతం ఉన్న విద్య ఎట్టిది?
5. ఎట్టి విద్యను అభ్యసించాలి?

1. విద్య అనగా నేమి?

కేవలం గ్రంథపరిచయం విద్య కానేరదు. 'ఏత్' అను ధాతువునకు 'య' అను ప్రత్యయమును చేర్చినపుడు 'విద్య' అను పదము ఏర్పడుచున్నది. 'య' అనగా ఏది, 'ఏత్' అనగా వెలుగు. ఏది వెలుగు (జ్ఞానము)ను ఇచ్చునో అది విద్య అని అర్థము. లౌకిక విద్యలు ఎన్ని ఉన్ననూ సంస్కారము లేకున్న అట్టి చదువులు చెత్త చదువులే! సంస్కారమును చక్కగ నేర్చి చేకూర్చునదే నిజమైన విద్య.

2. విద్యయొక్క లక్ష్యమేమి?

విద్యయొక్క లక్ష్యము శీలనిర్మాణము. ఈ శీలమునకు ప్రధానము త్రికరణశుద్ధి. శీలము రెండు విధములు, వ్యక్తిగత శీలము, జాతీయ శీలము.

వ్యక్తిగత శీలము:

“సద్గుణంబులు సద్బుద్ధి సత్యనిరతి
భక్తి క్రమశిక్షణ కర్తవ్యపాలనంబు
నేర్చునదియె విద్య, విద్యార్థి నేర్వవలయు
సత్యమును తెల్పుబాట ఈ సాయిమాట”

జాతీయ శీలము:

వ్యక్తిగతశీలసంపదతోపాటు దేశాభిమానం, దైవాభిమానం, ధర్మాభిమానం కలిగియుండుట, జాతినమైకృతకు కృషిసల్పుట, భారతీయసంస్కృతిని పరిరక్షించుట.

3. విద్యయొక్క విశిష్ట ప్రయోజనమేమి?

విద్యా నామ నరస్య రూపమధికం ప్రచ్ఛన్నగుప్తం ధనం
విద్యా భోగకరీ యశస్సుఖకరీ విద్యా గురూణాం గురుః
విద్యా బస్థుజనో విదేశగమనే విద్యా పరా దేవతా
విద్యా రాజసుపూజ్యతే నహి ధనం విద్యావిహీనః పశుః

మానవునకు విద్యయే సౌందర్యం. యోగ్యమైన గుప్తధనం. విద్యయే సుఖములకు, భోగములకు కీర్తికి ఆధారం. విద్యయే గురువులకు గురువు. విదేశములలో అదే బంధువుగ తోడ్పడును. విద్యయే దైవస్వరూపం. రాజుల ఆస్థానములందు గౌరవమును అందుకునే అర్హతను విద్యనే కలిగిస్తుంది. ఇట్టి విద్యకు ఇవ్వబడిన ఘనత ధనమునకు ఇవ్వబడదు. విద్యావిహీనుడు పశు సమానుడు.

“విద్య జీవితంకొరకు

జీవితం ప్రేమకొరకు

ప్రేమ మానవుని కొరకు

మానవుడు సేవకొరకు

సేవ సమాజముకొరకు

సమాజం దేశంకొరకు

దేశం ప్రపంచంకొరకు

ప్రపంచం శాంతికొరకు”

4. ప్రస్తుతం ఉన్న విద్య ఎట్టిది?

ఈనాటి విద్యను 'ఎడ్యుకేషన్' అని అంటారు. ఈ విద్య తలకు సంబంధించినది. ఇది బాహ్యప్రపంచం నుండి గ్రంథపఠనం వలన, పాఠశాలలో బోధనలవలన గ్రహింపబడునది.

“పుస్తకముల నిండ మస్తుగ చదువుండె

మస్తకముల నిండ మట్టి మెండు!

నేటి చదువు పొట్టకూటికే కదా!

సత్యమైన బాట ఈ సాయిమాట”

అధ్యాపకులు పుస్తకాలు చదివి బోధించడం, బోర్డుమీద వ్రాసి వివరించటం, పుస్తకములనుండి బోధించిన అంశములను కంఠస్థం చేయించడం- ఈ విద్య కేవలం లౌకికమైన సమాచారమును అందిస్తుంది.

ఈనాటి విద్య ఉద్యోగ నిమిత్తమై రూపొందింపబడినదే. ఏ డిగ్రీ చదివి పాస్ అయితే గొప్ప ఉద్యోగం వస్తుంది? అన్న విషయం మీద ఆధారపడి ఉంది. అనగా గొప్పతనమును కాంక్షించే విద్య “విద్య ధనార్జనకు” అన్న భావం మీద నిర్దేశింపబడినది. ఈ విద్య తెలివితేటలను మాత్రమే పెంచునది.

“నేటి విద్య తెలివితేటలనే పెంచు
కొంచెమైనను గుణము పెంచబోదు
కోటి విద్యలుండి గుణము లేకున్న
విలువదేమి? దాని ఫలము ఏమి?”

ధనార్జనకు, గొప్పతనమునకు ప్రేరణను కలిగించు విద్య -

“పొట్టకూటిని చేకూర్చునట్టి విద్య
నీతి ధార్మిక దృష్టిని నేర్పగలదే!
సహజ ధార్మిక దృష్టినే చంపివేయు
సత్యమును తెల్పుబాట ఈ సాయి మాట”

కనుకనే,

“నీతి నియమాలు గ్రంథాన నిలిచిపోయె
హృదయమంతయు దుర్గంధ సదనమయ్యె
చేతులంతయు స్వార్థంపు చేతలయ్యె
ఇదియె ప్రోగ్రెస్సు ఈనాటి విద్యయందు”

ఈనాటి విద్యలో వైజ్ఞానిక, సాంకేతిక శాస్త్ర పరిజ్ఞానముపట్ల అందరూ ఆకర్షితులగుచున్నారు. మేధోసంపత్తి పెరిగింది కానీ, నైతిక విలువలు క్షీణించినవి. వైజ్ఞానిక సాంకేతిక శాస్త్రపరిజ్ఞానము, తత్సంబంధిత యంత్రములు చెడ్డవి కావు. కానీ వాటిని సక్రమమైన మార్గములో అనుసరింపజేయు విద్య అందుబాటులో లేదు. ఈనాడు మానవ జీవితము ఆడంబరమయమైనది. తాత్కాలిక ఆనందము కొరకు, సుఖముకొరకు ధనమును అవినీతి మార్గములో సంపాదిస్తున్నారు లేదా, అప్పులు చేస్తున్నారు.

“బహుళ విద్యలయ్యె, వాంఛలు మితిమీరె
బ్రతుకు ఆడంబరాలతో భారమాయె”

ఇంక పారిశ్రామికవేత్తలు ధనార్జన నిమిత్తమై ప్రకృతి వనరులను అమితంగా వాడుకొంటున్నారు. నీటికి కరువు ఏర్పడినది. పొలములను అమ్మి బిల్డింగ్లు కట్టుతున్నారు అద్దెలకొరకు. ఇది ఈనాటి బిజినెస్. విద్యార్థులు కూడా ఇటువంటి జీవితములకే పరిమితమయిపోవచ్చు. అందుకనే స్వామి ఈనాటి మానవుల వైఖరిని, ఈనాటి పరిస్థితిని ఈవిధముగా వివరిస్తున్నారు:

“ధనమే దైవంబయ్యె దర్పంబె మతమయ్యె
స్వార్థమే బుద్ధికి స్థానమయ్యె
అహము ఫేషను అయ్యె ఆశలందంబయ్యె
ధర్మంబు వమ్మయ్యె ధాత్రిలోన
దయయు హీనంబయ్యె నయము శూన్యంబయ్యె
కపటమే జీవుల కాంతులయ్యె
ప్రేమానురాగముల్ రోగాల పాలయ్యె
కామాంధులుగ జేసె కలిని చదువు
బ్రతుకు బరువయ్యె మతులు గతులు తప్పె
జాగు చేసిన జగతి ఏ గతియు నగునో
విద్యయందున నైతికము విధిగ జేర్చి
మార్పు కలిగించి చూడవలె”

విశ్వశాంతిని ఎట్లు కోల్పోయినాము?

“పాపభీతి లేని పామరత్వము బట్టి
దైవప్రీతి లేని దాని బట్టి
మానవత్వమణగె మానవులందున
విశ్వశాంతికిదియె విప్లవంబు”

5. ఎట్టి విద్యను అభ్యసించాలి?

“విశ్వశాంతిని చేకూర్చు విధము నేర్చి
సంకుచిత భావములనెల్ల సమయజేసి
ఐకమత్యము సహజీవనాదికములు
సమత నేర్పుటయె కాదె సరస విద్య”

ఆ విద్య ఎటువంటిది?

స్వశక్తిపై ఆధారపడియుండు విధానము నేర్పు విద్య.
విద్య ఉద్యోగముకొరకు కాదు, ధనార్జన కొరకు కాదు,
గుణార్జన కొరకు అని తెల్పు విద్య.

విద్య జీవితంకొరకేగాని జీవించుటకు కాదు అని తెలుపు విద్య. సమాజశ్రేయస్సు, జాతీయాభిమానము, స్వీయ సంస్కృతి పరిరక్షణ ఆవశ్యకతను తెలిపి దేశోద్ధారకులుగా విద్యార్థినీ విద్యార్థులను తయారుచేయగల విద్యయే సద్విద్య, అదే శ్రీ సత్యసాయి విద్య.

సద్విద్య

“సద్విద్య ఉన్నచో సంస్కారమబ్బును
సంస్కారమున్న జన్మయే జన్మ;
సద్విద్య యున్నచో సౌఖ్యంబు చేకూరు
సౌఖ్యంబువల్లనే కలుగు శాంతి;
సద్విద్య యున్నచో సత్సంగమబ్బును
సత్సంగమున్నచో సద్గుణములు కలుగు
సద్గుణమున్నచో జన్మ సార్థకమగు
జన్మసార్థకముచే కలుగు ముక్తి;
సత్యనిత్యమైన చదువును చదివిన
సారరహిత సంసార సాగరమున
మునిగి తేలక మోక్షము పొందగలరు
కాన ఇటువంటి చదువుకై తరలిరండు”

‘ఎడ్యుకేషన్’ (విద్య) అనే పదము ‘ఎడ్యుకేర్’ అనే లాటిన్ పదమునుండి ఆవిర్భవించినది. ‘ఎడ్యుకేర్’ అనగా వెలుపలకు తీయడం అని అర్థం. ఇది రెండు విధములు. ఒకటి భౌతికమునుండి తలలోకి వెళ్లినటువంటిదానిని వెలుపలకు తీయడం. రెండవది అంతరంగమందు అగోచరముగా ఉన్నదానిని వెలుపలకు తీయడం. ఒకటి, ప్రవృత్తికి సంబంధించినది, అనగా లౌకిక విద్య. మరొకటి నివృత్తికి సంబంధించినది, అదే ఆధ్యాత్మిక విద్య. ఒకటి బాహ్యమర్యాదల నందిస్తుంది, మరొకటి ఆత్మతృప్తి నిస్తుంది. జీవనోపాధికి లౌకిక విద్య, జీవిత పరమావధికి ఆత్మవిద్య - ఈ రెండూ ఉన్నప్పుడే మానవుడు జీవితంలో ఉన్నత స్థాయిని అందుకొని సమాజముచే గౌరవింపబడుతాడు.

లౌకిక విద్య అనిత్యమైనది. చదవడం, వ్రాయడం; ఉద్యోగములను సంపాదించడం, కీర్తిప్రతిష్ఠలు పొందడం - ఇవి లౌకిక విద్యకు సంబంధించినవి. లౌకికవిద్య

అర్థమును, స్వార్థమును పెంచుతుంది; కేవలం ‘ఇన్ఫర్మేషన్ ఓరియంటెడ్ నాలెడ్జ్’ను అందిస్తుంది. కానీ ఆధ్యాత్మిక విద్య ‘ట్రాన్స్ ఫర్మేషన్ ఓరియంటెడ్ నాలెడ్జ్’ను అందిస్తుంది. అనగా, శీల నిర్మాణమునకు తోడ్పడుతుంది.

లౌకిక విద్య మానవుని ‘కంప్యూటర్’గా తయారు చేస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక విద్య మానవుని ‘కంపోజర్’గా తయారుచేస్తుంది.

లౌకిక విద్య గొప్పతనమును కాంక్షింపజేసే కోరికలను ప్రేరేపించి పునర్జన్మకు కారణభూతమవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక విద్య కోరికలను అదుపు చేసి పునర్జన్మరాహిత్యమునకు దోహదం చేస్తుంది.

లౌకిక విద్య కోరికలను అధికము చేయుటద్వారా మానవ వనరులను, ప్రకృతి వనరులను దుర్వినియోగం చేయుటకు కారణమవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక విద్య మానవ వనరులను, ప్రకృతి వనరులను సద్వినియోగం చేయుటకు ప్రేరణ కలిగించి విశ్వమందు సమతుల్యతను, శాంతిని చేకూర్చుతుంది.

ఈ లౌకిక విద్య, ఆధ్యాత్మిక విద్యల సమన్వయముతో కూడినదే సద్విద్య.

“బాలబాలిక లెల్లరు భవ్యమైన
దివ్యవిద్యల నేర్వంగ దీక్షబాని
భరత సంస్కృతి నెలకొల్పవలయు నేడు
భక్తి క్రమశిక్షణ మనసున పాడుకొల్పి”

ఈ ఉత్తమోత్తమమైన శీలనిర్మాణ లక్ష్యమును సాధించుటకు విద్యతోపాటు సంస్కారము అత్యవసరము. ఈ సంస్కారము ఏవిధముగ జరుగగలదు? ఆధ్యాత్మికత వలననే! ఆధ్యాత్మికత అనగానేమి? మానవులందరిలోనూ, అంతటా ఒకే ఆత్మతత్వము ఉన్నదన్న సత్యమును గుర్తించి వర్తించుట. ఈ ఒక్క ప్రధానమైన విశ్వాసమే మానవునిలో శేషించియున్న పశుత్వమును నిర్మూలించి మానవత్వమును పోషించి మాధవత్వమున లీనమగుటకు అర్హతనందిస్తుంది. ఏతావాతా ఆధ్యాత్మికమనగా, దుర్గుణముల (కామక్రోధ లోభమోహ మదమాత్సర్యముల) విసర్జన, సద్గుణముల (సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసల) పోషణ. మానవతా విలువలే మానవుని సంస్కరించగలవు.

“సత్యధర్మమహింసయు శాంతి ప్రేమ
మానవుని పంచప్రాణాలు మహిని చూడ
పంచప్రాణాలలో ప్రేమ ఎంచ హెచ్చు
కాన హృదయాన ప్రేమను గట్టిపరచు”

నిర్మల నిస్వార్థ ప్రేమయే మానవుని సంస్కరించగలదు.

“సంస్కారమే లేని చదువెంత ఉండినా
కలిగించునే మీకిల గౌరవంబు?!
నీతియే లేకున్న నియమంబు లేకున్న
కలుగునే ఇలలోన ఘనత మీకు?!
హద్దులు మీరిన అధికార బలమున్న
మర్యాద నిత్తురే మహిని మీకు?!
ధర్మమార్గము వీడి ధర్మంబు బోధింప
కలుగునే మీకిల గౌరవంబు?!
పాపభీతియే లేకున్న దైవప్రీతి బోధింప
మానవుడందురే మహిని జనులు?!
ఇకనైనను ఈ సత్యమెరిగి
పాపపు పనుల తలంపులు లేక
మనిషిగా జీవించి ఇలను మీరు
భరత పుత్రులమని పేరు బడయురయ్య!”

“ఆత్మవిద్యా విద్యానాం” అన్నారు. కనుక, ఆధ్యాత్మిక విద్యను గురించి కొంత తెలుసుకుందాం. ఆధ్యాత్మిక విద్యనే మానవుని సంస్కరించగలదు. మానవ శిశువు అరిషడ్వర్గములతో, సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలతో జన్మించడం జరుగుతుంది. ఇది సహజం. గృహము (తల్లిదండ్రులు), విద్యాలయము (అధ్యాపకులు), సమాజ వాతావరణము, సాంగత్యము వీటివలన దుర్గుణములు విజృంభించుటగాని లేక సాత్త్విక ప్రవర్తన అలవడడంగానీ జరుగుతుంది. అటులేనే మానవతావిలువల ప్రకటన, పోషణ జరుగుతుంది, లేక తద్విరుద్ధముగా స్వభావ ప్రకటన జరుగుతుంది. కాన ఈనాడు కావలసినది మానవత్వ విలువలను ఆచరణలో పెట్టు విద్యావిధానమే. మానవుని హృదయమునుండి బయటకు తీయవలసినది ఒక్క నిస్వార్థ నిర్మల ప్రేమయే. ఈ ప్రేమయే యితర విలువలకు అంతర్వాహినిగా ఉంటుంది.

“ప్రేమతో పలికే ప్రతి పలుకూ సత్యమే
ప్రేమతో ఆచరించే ప్రతి పనీ ధర్మమే
ప్రేమతో కూడిన తలంపులే శాంతి
ప్రేమతో కూడిన అవగాహనయే అహింస”

కాన ప్రేమయే ప్రధానం. ప్రేమయే దైవము, దైవమే ప్రేమ. ప్రేమయే మన ‘కాన్నియన్స్’ (అంతరాత్మ) దానిని అనుసరించి వర్తిస్తే వ్యక్తిగత, కుటుంబ, సామాజికపరమైన శాంతిని మనం అనుభవించవచ్చు. ‘కాన్నియన్స్’ ప్రేరణ కలిగించినట్లు మాటలాడుటయే - సత్యము. ‘కాన్నియన్స్’ చెప్పినట్లు చేయడమే ధర్మము. ‘కాన్నియన్స్’ను అనుసరించి సంకల్పములను మలచుకొనుటయే శాంతి, ‘కాన్నియన్స్’ను అనుసరించి ఇతరులతో వ్యవహరించడమే అహింస. ఆ ‘కాన్నియన్స్’ను మనసా వాచా కర్మణా అనుసరించటం చిన్నప్పటి నుంచి అలవదాలి.

“అంతరాత్మకన్న అధ్యాపకుడు లేడు
అరయ కాలమె మీకు పరమ గురువు
గ్రంథరాజమగును స్రత్యక్ష లోకమే
ఎవడు స్నేహితుండు? ఈశ్వరుండె”

(సశేషం)

స్వామి మన అంతర్యామి

❖ స్వర్ణీయ బి.వి. రాజారెడ్డి ❖

దివ్యావతార వైభవం విస్తరిస్తున్న తొలి సంవత్సరాలలోనే, స్వామివారి సన్నిధిసేవాభాగ్యానికి నోచుకున్న భక్తాగ్రేసరులలో శ్రీ రాజారెడ్డిగారి స్థానం విశిష్టమైంది. కాలేజీ చదువు పూర్తి చేసిన వెంటనే ఆయన భగవానుల సన్నిధికి చేరుకొని, దాదాపు మూడు దశాబ్దాల కాలం, వారి దివ్య సాన్నిహిత్యం అనుభవించిన భాగ్యశాలి. లేతవయస్సునుండే ఆధ్యాత్మిక జీవనంపై ఆసక్తి పెంచుకున్న శ్రీ రాజారెడ్డిగారు భగవానుల సాన్నిధ్యంలో పొందిన దివ్యానుభవాలు కొన్ని ఆయన మాటల్లోనే....

1950 దశకం ప్రారంభంలో నేను మద్రాసు (నేటి చెన్నై) లయోలా కాలేజీలో విద్యార్థిని. మా తల్లిగారు తరచూ భగవాన్ దర్శనానికి వెళ్లివచ్చేవారు. ‘నువ్వు వెళ్లి భగవాన్ దర్శనం చేసుకునిరా’ అని చెప్పేవారు. నేను తొలిసారి మద్రాసు ట్రాన్సుపోర్టు కమీషనర్ శ్రీ హనుమంతరావుగారి ఇంట్లో స్వామివారిని దర్శించుకున్నాను. ప్రేమ తొణికిసలాడే వారి దివ్యస్వరం, మృదువైన మాటతీరు, నెమ్మది నన్నెంతగానో ఆకట్టుకున్నాయి. క్లుప్తంగా మాట్లాడినా ప్రేమభరితమైన వారి దివ్యోపన్యాసం, నన్ను బాగా ప్రభావితం చేసింది. నేను మళ్ళీ స్వామివారిని దర్శించుకున్నది, 1956 అక్టోబరు నాలుగున, ప్రశాంతినిలయంలో. ఆ రోజునే పుట్టపర్తి జనరల్ ఆస్పత్రి ప్రారంభమయింది. నాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారు ఆస్పత్రిని ప్రారంభించినప్పుడు, నేను అక్కడే ఉన్నాను.

పుట్టపర్తిలో అడుగు పెట్టేనాటికి, నేను చదువు ముగించి, ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పూర్తిగా లీనమై ఉన్నాను. నాది నలుగురితో కలిసే స్వభావం కాదు. నా ధ్యానం, నా భజన, నా యోగ సాధన, అదే నా ప్రపంచం. భగవాన్ సన్నిధికి చేరేనాటికి అదీ నా స్వభావం. త్వరలోనే అప్రతిహతమైన బాబావారి దివ్యప్రేమలో పూర్తిగా మమేకమైపోయాను. అమేయమయిన వారి దివ్యశక్తికి దాసోహమయ్యాను. అప్పటివరకు సద్గురువు అన్వేషణలో ఉన్న నేను, ఏదో పనిపై ఒకమారు ఇంటికి వెళ్ళానుగాని, వెంటనే తిరిగి వచ్చేసి, బాబావారి దివ్యపద సన్నిధిలో

ఉండిపోయాను. బాబావారు నన్ను చేరదీసి మెల్లమెల్లగా భజనలో ప్రవేశపెట్టారు. నాపట్ల అపారమైన కరుణతో, వారి కారు డ్రైవరుగానూ, ఇతర విధుల నిర్వహణలోనూ, సేవకు ఎన్నో అవకాశాలు ఇచ్చారు.

దివ్యజ్యోతి దర్శనం

నాది తొందరగా దేనినీ ఒప్పుకునే తత్వం కానందువల్ల, స్వామివారి దివ్యత్వంపట్ల ప్రారంభంలో కొంత సంశయం ఉండేది. నా సందేహాన్ని కనిపెట్టిన స్వామి, ఒకసారి ఊటీలో ఉన్నప్పుడు, తమ దివ్యత్వాన్ని వ్యక్తపరిచారు. ఆ సమయంలో స్వామీ, నేనూ ఒకే గదిలో ఉన్నాం.

స్వామి నాతో అన్నారు, “నువ్వు విష్ణు భక్తుడవైతే, నా హృదయంలోనుంచి బహిర్గతమయ్యే పరంజ్యోతిని చూస్తావు. నువ్వు శివభక్తుడవైతే ఆ జ్యోతిని, నా ఫలభాగంలో జ్ఞాననేత్రం ఉండే స్థానంలో చూస్తావు.”

మొదటినుంచీ కృష్ణ భక్తుడినయిన నాకు, స్వామివారి హృదయస్థానంలోనే ఆ జ్యోతి దర్శనమయింది.

స్వామికి నాపై అపారమయిన కరుణ. వారు మంచంపై శయనిస్తే, నేను ప్రక్కగదిలో క్రింద పడుకునే వాణ్ణి. తెల్లవారుఝామున లేచి ధ్యానం చేసుకునేటప్పుడు, నాకు కుండలిని జాగృతం కావడం, ఆనందం అలలు అలలుగా ఉప్పొంగడం వంటి కొన్ని అపూర్వమయిన అనుభవాలు కలిగాయి. అంతేకాదు, ధ్యానంలో తేజోపుంజాలు అగుపించేవి. అవి ఏమిటో వివరించలేను

భగవాన్ సన్నిధిలో రాజారెడ్డిగారు

గాని, వాటివల్ల నాకెంతో ఆహ్లాదం కలిగింది. అటువంటి దివ్యానుభవాలను నాకు ప్రసాదిస్తున్న స్వామి మాత్రం తమకు ఏమీ తెలియనట్లుగా వాటి విషయం నాతో ప్రస్తావించేవారు కాదు.

హృదయవాసి

ఒకసారి బెంగళూరులో ఒక భక్తుని ఇంట్లో బస చేసినప్పుడు, నాకు భగవాన్ తో ఏదో విషయంలో భేదాభిప్రాయం వచ్చింది. అంటే నాలో అహంకారం తలెత్తినదన్నమాట. అదెంతవరకూ పోయిందంటే, ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళిపోదామని బస్సెక్కినాను. మూడు గంటల ప్రయాణం. సగం దూరం వెళ్ళాక, రోడ్డు పక్క హోటల్లో టిఫిన్ చేస్తుండగా, గుండెను తడిబట్టలా పిండేస్తున్నంత బాధ మొదలైంది. భరించలేక కన్నీళ్లు ధారాపాతంగా కారుతున్నాయి. హోటల్లో ఉన్నవాళ్ళు “పాపం ఏమి కష్టమొచ్చిందో” అనుకున్నారు. ఆపుకుందామనుకున్నా కన్నీళ్ళు ఆగడంలేదు. ఇక ఆగలేకపోయాను. తక్షణం బెంగళూరు వెళ్ళే బస్సు ఎక్కేసేను. “ఏమైనా కానీ, నేను స్వామి దగ్గరకు తిరిగి వెళ్ళిపోతాను” అనుకున్నాను. నేను తిరిగి వెళ్లేసరికి, స్వామి మంచంమీద కూర్చుని,

తీరుబడిగా నాకో ఉత్తరం రాస్తున్నారు. “రాజా! నన్ను వదిలి ఎక్కడికి పోగలవు?!” అని రాసారు. వారు సాక్షాత్ హృదయవాసి! వారి అనుమతి లేనిదే ఏ వసీ జరగదు. మన హృదయమే వారి అధీనంలో ఉన్నప్పుడు మనమేం చేయగలము?! ఆ రోజునే నిశ్చయం చేసుకున్నాను, “లేదు స్వామీ, మీ అనుమతి లేనిదే ఎక్కడికి పోను. అది జరిగే పని కాదు”

నిజానికది నాలోని అహంకారాన్ని రూపుమాపి, హృదయవాసి అయిన స్వామికి తెలియనిదంటూ ఏమీ లేదనే అవగాహన కలుగజేసిన అనుభవం. అక్కడ కూర్చున్న భక్తులలో ఎవరి మనసులో ఏ ఆలోచన మెదిలినా, అది తక్షణం స్వామివారి విశ్వచైతన్యంలో నమోదవుతుంది. వారు తక్షణం స్పందిస్తారు. ఎన్నోమార్లు అలా జరిగేసరికి నాకది సామాన్య విషయమయిపోయింది. అసలు స్వామి సన్నిధిలో లీలలు జరగకపోవడమే వింత అనిపించేంతగా, స్వామి నిత్యం లీలలు చూపిస్తూవచ్చారు.

వ్యక్తిలో మానసిక పరివర్తనే స్వామికి ప్రధానం

స్వామి వచ్చింది వ్యక్తిశ్రేయస్సుకోసమే తప్ప ప్రచారం కోసమో, పొగడ్తలకోసమో కాదు కదా! వారి వ్యవహారశైలి పరమాద్భుతం. ఆ రోజుల్లో స్వామివారు పుట్టవర్తికి వచ్చిన భక్తులతో యథాలాపంగా మాట్లాడేటప్పుడు కూడా, వాళ్ళు తమ సందేహాలను వ్యక్తం చేయడానికి అవకాశమిచ్చేవారు. వాటిని వెంటనే నివృత్తి చేసేవారు. అదే సమయంలో ఎంతోమందికి ప్రత్యక్షానుభవాన్ని కలిగించేవారు.

భగవాన్, వ్యక్తులతో మాట్లాడేటప్పుడు ప్రతి వ్యక్తిని, ప్రత్యేక వ్యక్తిగా పరిగణించడం నేను గమనించాను. వ్యక్తి అభ్యున్నతిపై ఉన్న తీవ్ర అభిలాషతో ఎవరికి తగిన సూచనలు వారికి ఇస్తూ, స్వయంగా వారిని సరైన దారిలో పెట్టి, వారి అభివృద్ధికి తోడ్పడుతారు. అదే భగవాన్ విశిష్టత. ప్రతి వ్యక్తి మరింత ఉన్నతి సాధించాలని, వారికి వైయక్తికంగా బోధించడానికి వారు ఇష్టపడేవారు. జాయ్ ఐస్ క్రిం కంపెనీ ప్రొఫ్రైటరు, జావా ఇందుకో ఉదాహరణ. ఆరోజుల్లో జాయ్ ఐస్ క్రిం, బొంబాయిలో (ముంబై) బాగా ప్రసిద్ధికెక్కింది. జావా మద్యం సేవించేవాడు. భగవాన్ ముంబైలోని గ్వాలియర్ పేలస్ లో ఉన్నప్పుడు, అతను వారి

దర్శనార్థం వచ్చాడు. తొలి సమాగమంలోనే స్వామి అతన్ని “హలో జావా” అని పలకరించారు. అంతే! అతనిలో మానసిక పరివర్తన చోటుచేసుకుని, మధ్యపాన వ్యసనానికి ఆ క్షణంలో స్వస్తి పలికాడు. త్రాగుడువంటి వ్యసనాన్ని ఉన్నపక్షాన వదిలెయ్యడం ఆషామాషీ కాదు. బాబావారు మనోబలాన్ని, ఆత్మస్థయిర్యాన్ని ప్రసాదిస్తారు. ఏ వ్యక్తిని ఏరకంగానూ నొప్పించకుండా, మానవాళికి పుట్టుకనుండి తాము ప్రాణమిత్రులమన్నంతగా భగవాన్ ప్రతి ఒక్కరి ఎదుగుదలమీద ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపిస్తారు.

నా కజిన్ శివారెడ్డి ఒక డెంటిస్ట్. అతని భార్య కూడా డాక్టరే. ఇద్దరూ ప్రశాంతినిలయంలోనే ఉంటున్నారు. అతను రోజుకి ముప్పై, నలభై సిగరెట్లు కాల్చేవాడు. తను నైజీరియాలో ప్రాక్టీసు చేసేరోజుల్లో ఒకసారి అతను స్వామి దర్శనార్థం ప్రశాంతినిలయం వచ్చినప్పుడు, స్వామి అతని ముందు నుండి వెళుతూ, “నువ్వు ఆ బ్యాడ్ హ్యాబిట్ (చెడు అలవాటు) మానేస్తే నీకు ఉంగరం ఇస్తాను” అని అనటం విన్నాడు. తను నైజీరియా వెళ్ళిపోయిన తరువాత ఒకనాటి రాత్రి పడుకునే ముందు స్వామి మాటలు స్ఫురణకు వచ్చి, “స్వామీ, ఈరోజు రాత్రి మీరు కలలో కనిపించి పాద నమస్కారం ప్రసాదిస్తే నేను పొగత్రాగడం మానేస్తాను” అనుకున్నాడు. ఆరోజు రాత్రి స్వామి అతనికి కలలోకి రానే వచ్చారు. పూర్ణచంద్ర హాలు వేదికపై ఆసీనులైన స్వామి ఎక్కడో భక్తులమధ్య కూర్చున్న ఇతనిని పిలిచి మరీ పాదనమస్కారం ప్రసాదించారు. అంతే! ఆరోజునుండి అతను మళ్ళీ సిగరెట్లు ముట్టుకుంటే ఒట్టు. అంత సులభంగా అతనిలో మార్పు తెప్పించారు.

స్వామి మన అంతర్యామి. వ్యక్తి హృదయపులోతుల్లోకి చొచ్చుకుపోతారు. నేరుగా మూలాలకు వెళ్ళిపోతారు. అందుకే వారు ఎవరితోనైనా సంభాషించగలరు. వారికి పరిచయాలు, మధ్యవర్తులతో పనిలేదు. వారు ప్రతి ఒక్కరిలో మార్పు కోరుకుంటారు. చాలమార్లు మనకి మనమే అపరిచితులం. మనగురించి మనకే ఏమీ తెలియదు. స్వామికి మన మనసులు తెరిచిన పుస్తకాలు. వాటిలో ఏమున్నదీ వారికి విదితమేనని సర్వులకూ అనుభవమే.

పరమాద్భుతమైన ‘ట్రాన్స్’ ఉదంతం

స్వామి అప్పుడప్పుడు ‘ట్రాన్స్’లోకి వెళ్ళిపోయేవారు. అంటే, ఎక్కడో ఆపదలో ఉన్న భక్తులను రక్షించడానికి తమ దేహాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోయేవారన్నమాట. ఆ సమయంలో వారి దేహం కొయ్యబారిపోయి, ఎందుకట్టలా పడిపోయేది. అలాంటి సమయాల్లో వారి దేహం క్రింద పడి, గాయపడకుండా మేము జాగ్రత్త పడేవాళ్ళం. నాకా విషయంలో సరయిన అవగాహన లేని తొలిరోజుల్లో ఇలాంటి ఒక సందర్భం ఎదురయింది. ఆరోజున వారు ‘ట్రాన్స్’లోకి వెళ్ళిన తరువాత తమ శిరోజు మకుటం నుండి గుప్పెడు వెంట్రుకలను లాగి చేతిలో పట్టుకున్నారు. కాస్సేపటికి నీరు కావాలన్నారు. నీరు అందించగానే, గుప్పెటనిండా ఉన్న శిరోజాలను నోట్లో వేసుకుని మింగేసి, నీరు త్రాగారు. తిరిగి సామాన్య స్థితికి వచ్చాక, “నేనేమైనా వెంట్రుకలు మింగేసేనా?” అని నన్ను అడిగారు. ‘అవును స్వామీ’ అన్నాను. జీర్ణకోశాన్ని దెబ్బ తియ్యడానికి ఒక్క వెంట్రుక చాలు. అలాటిది గుప్పెడు మ్రింగేసేరు! అప్పుడు స్వామివారు తమ ‘రోబ్’ బొత్తం విప్పారు. పరమాశ్చర్యం! మింగేసిన శిరోజాలు, తడిగా ఉన్నవి, నమ్మశక్యంకానిరీతిలో వారి గుండె దిగువనుంచి బయటకు వచ్చాయి!

మరొక సందర్భంలో నా భవిష్యత్తు గురించి వారు అన్యాయదేశంగా ఇచ్చిన సూచన గుర్తుకొస్తోంది. భగవాన్ బాబావారి సన్నిధికి నేను రాక పూర్వం, స్వామి వివేకానంద నాకు ఆరాధ్యుడు. ఆరోజుల్లో భగవాన్ నాతో, “నువ్వు వివేకుని ఎత్తుకుని ఆడుకుంటావులే” అనేవారు. నిజానికి వారు నన్ను ఆటపట్టిస్తున్నారని ఆ సమయంలో నేను గ్రహించలేకపోయాను. వివేకానందుడి ఆలోచనలు బాగా వంటపట్టించుకుని, నేను కూడా ఆధ్యాత్మికంగా అంత ఎత్తుకు ఎదుగుతానని అనుకునేవాడిని. కాని జరిగింది వేరు. దశాబ్దాల తరువాత నాకు వివాహమై కొడుకు పుట్టాడు. వాడికి స్వామివారు ‘వివేక్’ అని పేరు పెట్టారు.

దివ్య చికిత్స

దివ్య చికిత్సకు సంబంధించిన కొన్ని సంఘటనలకు నేను ప్రత్యక్ష సాక్షిని. మొలలతో బాధపడుతున్న నాకు

ఒకరోజు వైద్యం వికటించి, విపరీతంగా రక్తస్రావం అవుతోంది. నేనారోజు జరిగే ఒక ఉత్సవంలో భాగంగా, ఊరేగింపులో పాల్గొనవలసి ఉంది. కనుక నా బాధను భగవాన్‌కు విన్నవించుకున్నాను. తక్షణమే వారు నాకు ప్రసాదమిచ్చారు. నమ్మండి, నమ్మకపోండి, ప్రసాదం తీసుకున్న వెంటనే సమస్య మటుమాయమయింది.

మరో సంఘటన. సురేశ్ నాకు భార్య తరపున చుట్టం. 30 ఏళ్లుంటాయి. బాబావారంటే అమిత భక్తి. ఇంజనీరింగు కాగానే అహ్మదాబాదులో మంచి ఉద్యోగంలో చేరాడు. హఠాత్తుగా అతనికి తొడలో కేన్సర్ వచ్చింది. కీమో థెరపీతోసహా రకరకాల చికిత్సలు తీసుకున్నాడు. అతను ఆరు నెలలకు మించి బతకడని డాక్టర్లు చెప్పారు. తరువాత, స్వామివారు ముంబైలో ఉన్నప్పుడు దర్శనానికి వెళ్ళాడు. స్వామివారు అతన్ని చూసి ‘నీ కేన్సర్ కేన్సిల్ చేసేశాను’ అన్నారు. అంతే! దశాబ్దాలు గడిచాయి. అతను ఇప్పటికీ ఎంతో ఆరోగ్యంగా, ఆనందంగా ఉన్నాడు.

వారే వీరు, వీరే వారు

స్వామి సన్నిధికి రాక పూర్వం, మా అత్తవారి కుటుంబమంతా శిరిడీ బాబావారికి పరమ భక్తులు. శిరిడీ బాబావారు సశరీరులుగా ఉన్నప్పుడు, నా భార్య బామ్మ, తాతగార్లు వారిని దర్శించుకున్నారు. ఆ సమయంలో బామ్మగారు, మా మామగారిని కడుపులో మోస్తున్నారు.

మా పెళ్ళికి ముందు పుట్టపర్తి వెళ్ళిన నా భార్యకు, తెల్లవారుఝామున శిరిడీ బాబావారు కలలో కనిపించి ఒక జపమాలను సృష్టించి ఆమె మెడలో వేశారు. ఆమె ఆ కలను ఆస్వాదిస్తూ ఉండగా ఆమె స్నేహితురాలు వచ్చి, “లే! నగర సంగీర్తనకు వేశయింది” అంటూ తట్టి లేపింది. బంగారంలాంటి కల చెదిరినందుకు ఆమె బాధపడింది.

ఆరోజు ఉదయం సుమారు ఎనిమిది గంటలకు ఆమెను, ఆమె తల్లిదండ్రులను, స్వామివారు ఇంటర్వ్యూకు పిలిచారు. నా భార్యను చూడగానే “క్యా సమాచార్?” అని అడిగారు. వెనువెంటనే ఒక జపమాలను సృష్టించి ఆమె మెడలో వేస్తూ, “సన్నా సచ్ హువా” (కల నిజమైంది) అన్నారు మధుర మందహాసం చిందిస్తూ.

ఈ సంఘటన ద్వారా స్వామివారు రెండు విషయాలను నిర్వచనంగా వెల్లడి చేశారు. మొదటిది: జాగ్రత్త స్వప్న సుషుప్తి అవస్థలు పూర్తిగా వారి అధీనంలో ఉన్నాయి. రెండవది: వారూ శిరిడీ సాయి ఒకటేగాని, వేరు కాదు. కలలో శ్రీ శిరిడీ సాయి ఆమెకు జపమాల ఇచ్చారు. కల చెదిరిందని ఆమె బాధపడుతుంటే, శ్రీ సత్యసాయి ఆమె కలను నిజం చేశారు. అద్భుతం కదా!

మట్టిని మనసులను మార్చేసే దివ్యశక్తి

స్వామి సన్నిధికి వచ్చాక నా జీవితం మారిపోయింది. అంతకుముందు నా దృష్టిలో లీలలకు ప్రాధాన్యత లేదు. స్వామివారు సీతాఫలం సృష్టించి ఇస్తే, అది మా చేతికి వచ్చేసరికి ఆపిల్‌గా మారిపోయేది. వారొక రాతి పలక పైకి ఎగరేస్తే, కింద పడేలోగా అది కలకండగా మారిపోయేది. ఇలాంటి లీలలు అను నిత్యం జరుగుతూనే ఉండేవి. నిజానికి వారు మన మనసులను మట్టికుండలను తీర్చిదిద్దినట్లు, తీర్చిదిద్దుతున్నారు, అదే అన్నిటికన్న పరమాద్భుతమైన లీల. వారి అనుగ్రహంతో నా మనసు పరిపక్వమయింది. నేను రోజూ ముమ్మార్లు ధ్యానం చేస్తాను. దశాబ్దాలుగా ఉన్న అలవాటది. స్వామివారి కారు కూడా, నేను ధ్యానం చేస్తూనే నడిపేవాడిని. భగవాన్ మనపై ఎంతో కారుణ్యంతో, నామస్మరణను, శ్వాసతో

అనుసంధానం చెయ్యమని బోధించారు. గాలి పీల్చేటప్పుడు, వదిలేటప్పుడు కూడా నామస్మరణ జరగాలి. అది “సాయిరాం! సాయిరాం!” కావచ్చు, మరే నామమైనా కావచ్చు. అదే అనలైన ఆనందం. మన మనసు రౌతు. శ్వాస అశ్వుం. గుర్రాన్ని గట్టిగా పట్టుకొండి, నడిపే రౌతు కూడా చేతికి చిక్కుతాడు.

లౌకికం కావచ్చు, పారమార్థికం కావచ్చు స్వామి సన్నిధికి వచ్చేవారు, పలు కారణాలతో వస్తారు. అప్పుడూ ఇప్పుడూ అంతే. లీలలు స్వామివారి విజిటింగ్ కార్డులు. ఒకసారి పరిచయమయ్యాక మనం సహజంగానే వారి పరిధిలోకి ప్రవేశిస్తాము. తమ అండలో మనం పరిపూర్ణులం కావడానికే వారు తమ ‘విజిటింగ్ కార్డు’

ఇస్తారు. లౌకికమైన కోరికలతో తమవద్దకు వచ్చేవారి మనసుల్ని మట్టికుండలను తీర్చిదిద్దినట్లుగా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోకి మలిచే ఒడుపు వారికే తెలుసు. వారు సాటిలేని మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్రవేత్త. ప్రతి మనసు వారికి తెరిచిన పుస్తకమే. దాచేందుకేమీ ఉండదు. మూర్ఖభవించిన దివ్యానందమే బాబావారు. వారికి కావలసింది ఏమీ లేదు. వారు మనకోసమే వచ్చారు. తమ అవతారం నుంచి ప్రతి ఒక్కరూ లబ్ధి పొందాలన్నదే వారి లక్ష్యం.

(ఇంగ్లీషు ‘సనాతన సారథి’ 2021 మార్చి సంచికలో ప్రచురితమైన రాజారెడ్డిగారితో ఇంటర్వ్యూ ఆధారంగా)

తెలుగుసేత: వసంతభాను

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School, Alcot Gardens, Rajamahendravaram – 533 101, East Godavari. (Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

Admission Notice 2021-2022

Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School is a unit of the Sri Sathya Sai Central Trust, Prasanthi Nilayam, Anantapur, A.P. It is a wholly residential boys school following I.C.S.E syllabus and offering free education from Class I to Class X.

Admission to class I (Boys, Indian Nationals only) of the school will take place in July, 2021

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school from May 2021 by paying Rs. 100/- either by cash or through Demand Draft drawn from any Nationalized Bank in favour of ‘Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School’, payable at Rajahmundry. For obtaining the application by post, please send a Demand Draft and a self addressed envelope (size 22 cm X 30 cm) with Rs. 20 stamps affixed.

Only students who completed LKG and UKG in English medium should apply.

Age limit for admission to Class I is between 5 years and 6 years as on **31.08.2021**

Mode of selection will be as per norms prescribed by the “RTE Act 2009”.

Important Dates:

Last date for issuing the Application forms: **10th June, 2021**

Late date for receiving the filled in Application forms: **On or before 20th June, 2021**

Note: All the applicants who applied for 1st class for the academic year 2020-21 only will be considered for admission into 2nd class for the academic year 2021-22 which will be done through random method as per RTE norms

Phone: 0883 2430989, 7995675040

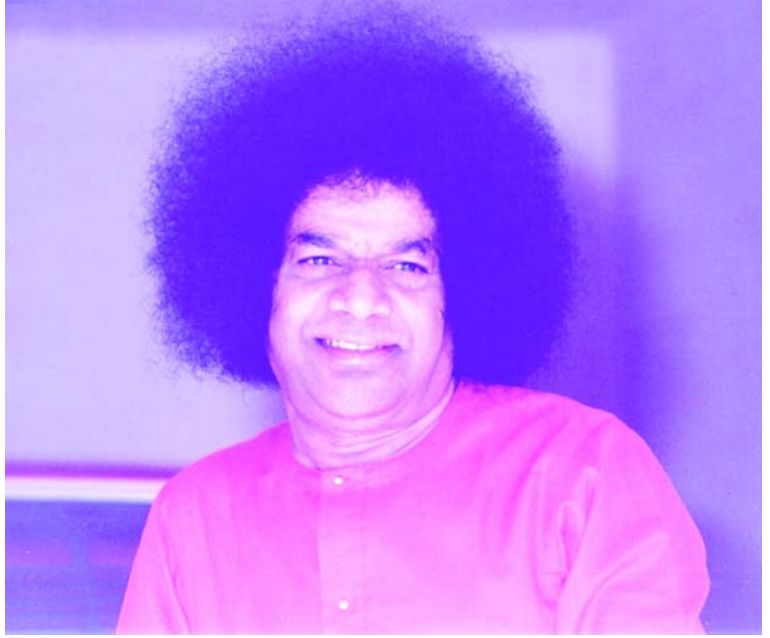
CORRESPONDENT

1967 జూన్ లో నేను మా నాన్నగారితో కలిసి వైట్ ఫీల్డ్ లోని బృందావన్ ఆశ్రమంలో మొట్టమొదటి సారిగా స్వామివారిని దర్శించడం జరిగింది. అప్పుడు మా నాన్నగారు స్వామికి నన్ను చూపుతూ నేను ఎనిమిదవ తరగతిలో ద్వితీయభాషగా సంస్కృతం తీసుకున్నానని చెప్పారు. వెంటనే స్వామివారు విభూతి సృష్టించి నాకు అనుగ్రహిస్తూ, “బాగా చదువుకో!” అన్నారు. స్వామివారి ఆ సంక్షిప్త సంభాషణకు నా జీవితంలో చాలా లోతైన అర్థముందని నాకు క్రమక్రమంగా తెలిసివచ్చింది.

పాఠశాల చదువు పూర్తయిన తరువాత నేను సైన్సు పాఠ్యాంశాలుగా చదువు కొనసాగించి, కళాశాల స్థాయికి వచ్చిన తరువాత రసాయన, భౌతిక, గణిత శాస్త్రాలు ప్రధానాంశాలుగా ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయ అనుబంధ కళాశాలలో చేరాను. అక్కడ నేను డిగ్రీ ద్వితీయ

సంవత్సరంలో ఉండగా, బృందావన్ ఆశ్రమంలో 1973వ సంవత్సరంలో జరిగిన వేసవి తరగతులకు స్వామివారి అనుగ్రహంతో ఎన్నుకొనబడ్డాను. వారి అపారమైన కరుణవల్ల ఆ వేసవి తరగతుల సందర్భంలో అనేక పర్యాయాలు వారితో సంభాషించే అవకాశం లభించింది.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం ఇంకా తరగతులు ప్రారంభం కావడానికి గంట సమయముందనగా ముగ్గురం విద్యార్థులం అక్కడ పోడియమ్ సమీపంలో కూర్చుని ఉన్నాం. ఇంతలో స్వామివారు హఠాత్తుగా అక్కడకు వచ్చి, తమ సింహాసనంలో ఆసీనులయ్యారు. మేము వెంటనే వెళ్ళి వారి పాదపద్మాలచెంత కూర్చున్నాం. స్వామివారు మా ముగ్గురినీ వరుసగా, ‘నువ్వు ఏం చేస్తున్నావు?’ అని ప్రశ్నించారు. మా సమాధానాలు విన్న తరువాత భవిష్యత్తులో ఏం చదవబోతున్నావని నన్ను అడిగారు. నేను రసాయనశాస్త్రంలో ఎమ్. ఎస్సీ. చేద్దామనుకుంటున్నానని

అనుభవాల నిధిలో ఆణిముత్యాలు

పి. కృష్ణకుమార్

విన్నవించగా, “నువ్వు సీ.ఎ. ఎందుకు చేయకూడదు?” అన్నారు. ఐతే అప్పుడు నాకు సీ.ఎ. అంటే ఏమిటో తెలియదు. అదేదో అకౌంటింగ్ కు సంబంధించిన కోర్సు అని లీలామాత్రంగా తెలుసు. అయితే సీ.ఎ. చాలా మంచి కోర్సు అని, అదే చదవమని స్వామివారు సూచించారు. కానీ అప్పటికే నేను బి.ఎస్సీ. కోర్సు చేస్తూ ఉండటంవల్ల సీ.ఎ. గురించి అంతగా ఆలోచించలేదు.

డిగ్రీ పూర్తిచేసిన తరువాత నేను రసాయనశాస్త్రంలో ఎమ్.ఎస్సీ. చేయాలని భావించాను. మా నాన్నగారికి బదిలీ కావడంవల్ల మా కుటుంబం బెంగళూరుకు చేరుకుంది. ఆనాటి విద్యాప్రమాణాలనుబట్టి చూస్తే డిగ్రీలో 61% ఏమాత్రం తీసిపోయేది కాదు. కానీ, నేను ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ నాకు ఎమ్.ఎస్సీ.లో సీటు లభించలేదు. కాలం చాలా వేగంగా గడచిపోతోంది. చివరకు నేను స్వామివారి ఆశీస్సులు పొందాలని

ప్రశాంతినిలయానికి వచ్చాను. ఇది 1974నాటి మాట. నేను ప్రశాంతినిలయంలో ఇరవై రోజులు ఉన్నాను. దర్శన సమయంలో ప్రతీ రోజూ స్వామివారు నావైపు చూసేవారు, కానీ ఏమీ మాట్లాడేవారు కాదు. నాకు కొంత నిరాశగా ఉన్నా, ఆ దివ్యమైన వాతావరణాన్ని ఆనందంగా అనుభవిస్తూ ఉండేవాడిని. ఇరవై రోజులు గడిచాక, నేను బెంగళూరుకు తిరిగి వెళ్ళిపోయాను.

మా నాన్నగారు నా విషయంలో చాలా కంగారుపడి, కాలం మించిపోతోంది కాబట్టి ఎమ్.ఎస్.సి. కాక, మరేదైనా చదవమని సూచించారు. చివరకు మా నాన్నగారికి తమ్ముని వరసయినవారు చెన్నైలో ఒక ప్రసిద్ధి వహించిన కంపెనీకి ఛార్జ్డ్ అకౌంటెంట్ గా ఉన్నారని, వారివద్ద నన్ను ఆర్థికల్ క్లర్క్ గా చేరమని చెప్పారు. మా నాన్నగారు తమ సోదరునికి లేఖ వ్రాస్తే ఆయన నన్ను వెంటనే తన సంస్థలో చేరమని, నేను సైన్సు విద్యార్థినైనా ఫరవాలేదని చెప్పారు. నాకు అకౌంట్స్ కు సంబంధించిన కనీస పరిజ్ఞానం లేకపోయినా నేను వారి సంస్థకు చెందిన బెంగళూరు శాఖలో చేరాను. ఛార్జ్డ్ అకౌంటెన్సీ చాలా కష్టమైన విషయమని చాలామందికి తెలుసు. నాకు ప్రాథమిక విషయాలుకూడా తెలియకపోయినా, స్వామివారే ఏదో ఒక త్రోవ చూపుతారని నా దృఢవిశ్వాసం.

నేను ఛార్జ్డ్ అకౌంటెన్సీ చదవడం ప్రారంభించాను. వీలు చిక్కినప్పుడల్లా బృందావనానికి వచ్చి స్వామివారి దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండేవాడిని. 1979లో నేను సీ.ఏ. పైనల్ పరీక్షకు హాజరయ్యాను. మొదటిరోజున ప్రశ్నపత్రం చూడగానే అందులో చాలా ప్రశ్నలకు నాకు సమాధానం తెలియదనిపించింది. ఏం వ్రాయాలో తెలియని స్థితిలో నేను స్థాణువైపోయి ఉండిపోయాను. తరువాత ఎన్ని నిమిషాలపాటు నేను స్వామివారిని ప్రార్థించానో నాకు తెలియదు, కానీ నెమ్మదిగా తేరుకుని వ్రాయడం ప్రారంభించాను. అంతవరకు మొద్దుబారిపోయినట్లుగా ఉన్న నా మెదడులో సమాధానాలు స్ఫురించడం ప్రారంభమయింది. స్వామివారే స్వయంగా నా చేయిపట్టి పరీక్ష వ్రాయించినట్లనిపించింది. స్వామివారి అనంతమైన అనుగ్రహవృష్టివల్ల అఖిల భారత స్థాయిలో ర్యాంక్ సాధించగలిగాను. 1967వ సంవత్సరంలో నన్ను బాగా

చదువుకోమని చెప్పడం, రసాయనశాస్త్రం కాక, 1973వ సంవత్సరంలో సీ.ఏ. చేయమని చెప్పడం, చివరకు ఈ సీ.ఏ.లో అఖిల భారత స్థాయిలో ర్యాంక్ ప్రసాదించడం- ఇవన్నీ భగవాన్ బాబావారి దివ్యమైన ప్రణాళికగా నేను గ్రహించాను. మనం ఒక లక్ష్యాన్ని సాధించడంతోను, దానితో ముడిపడిన సంఘటనలను క్రమపరచడంలోను అంతర్లీనంగా ఉన్న స్వామివారి సర్వజ్ఞత్వాన్ని తలచుకుంటే అత్యద్భుతంగా అనిపిస్తుంది.

భగవాన్ బాబావారు 1972వ సంవత్సరంలో ఢిల్లీకి వచ్చినప్పుడు నాకు సేవాదళంలో చేరడానికి అనుమతి నిచ్చారు. మా నాన్నగారు, నేను, మా అన్నయ్య ముగ్గురం సేవాదళ సభ్యులుగా ఉండేవాళ్ళం. అప్పుడు స్వామివారే స్వయంగా అందరికీ బ్యాడ్జీలు ప్రసాదించారు. మేమంతా తొమ్మిది రోజులపాటు సేవలలో పాల్గొన్నాం. ఉదయం నగరసంకీర్తన ముగిసే సమయానికి భగవాన్ బాబావారు అక్కడున్న ఒక ప్రహరీగోడపై నిలబడి ప్రభాత దర్శనం అనుగ్రహించేవారు. ఈ తొమ్మిది రోజుల సేవలు నాకు కనువిప్పు కలిగించాయి. సహజంగానే నాకు కొంచెం బద్ధకం ఎక్కువ కావడంవల్ల, ఇంట్లో నాకు ఏ పనీ చెప్పేవారు కాదు. కానీ, ఈ తొమ్మిది రోజులు మేము ఇరవై నాలుగు గంటలు ఏదో ఒక సేవాకార్యక్రమంలో నిమగ్నమై ఉండేవాళ్ళం. మొత్తం సేవాదళ వందలలో ఉంటే, స్వామివారి దర్శనానికి వచ్చే భక్తులు లక్షల సంఖ్యలో ఉండేవారు. అందువల్ల మాకు క్షణం తీరుబాటు ఉండేది కాదు. అయితే నాకు ఏనాడూ ఇసుమంతైనా అలసట కలగలేదు. ఎప్పుడూ ఎంతో ఉత్సాహంతో ఉన్నట్లుగానే ఉండేది. సేవ చేస్తున్నంతసేపు నాలో అపారమైన శక్తి ఉరకలు వేస్తున్నట్లుగా ఉండేది. ఇది నాకొక కొత్త అనుభూతి. నా పని చేసుకుంటున్నప్పుడు ఉండే అలసట, బద్ధకం అనేవి స్వామివారి పని చేస్తున్నప్పుడు మచ్చుకైనా కనిపించేవి కావు. వేళకు భోజనము, విశ్రాంతి లేకున్నా ఎటువంటి అలసటకానీ నిద్రలేమి కానీ అనిపించేది కాదు.

భగవాన్ బాబావారు పుట్టపర్తికి బయలుదేరే ముందు మాకొరకు అనుగ్రహభాషణం దయచేసారు. చేసిన సేవలవల్ల మేమంతా అంతర్లీనంగా ఎంతటి ఆధ్యాత్మిక స్ఫూర్తిని పొందగలిగామో చెప్పలేను. అంతేకాదు, ఈ

కార్యక్రమం ద్వారా మేమంతా సేవావైశిష్ట్యాన్ని తెలుసుకునే అవకాశం లభించింది. లొకికార్థంలో ఏదైనా అపేక్షించి చేసే సేవల ఫలితం ఎంతటి అల్పమైనదో, భగవంతుని ప్రీతికొరకు, నిష్కామభావంతో చేసే సేవవల్ల లభించే ఫలితం ఎంతటి మహత్తరమైనదో గుర్తించి, అనుభూతిగా పొందగలిగాము. ఈ సేవలు మా సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వాలను ఎంతగానో మార్చివేసాయని చెప్పవచ్చు.

నేను బెంగళూరుకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత 1978వ సంవత్సరంలో బృందావనంలోని సేవాదళ్లో చేరాను. మొదటి రోజున సాయంత్రం స్వామివారు దర్శనమిచ్చి తమ నివాసంలోకి వెళ్ళిపోయి, తిరిగి అర్ధగంట తరువాత బైటకు వచ్చారు. ఆ సమయంలో సేవాదళ్ కన్వీనర్తో పాటు మేము పదిమందిమి అక్కడ నిలబడి ఉన్నాం. స్వామి మావద్దకు వచ్చి, నాతో “కొత్తవాళ్ళా?” అని అడిగారు. “ఔను స్వామీ” అన్నాను. వెంటనే స్వామి విభూతి సృష్టించి నా చేతిలో వేస్తూ అందరికీ పంచమన్నారు. ఆ క్షణంలో నేను తెలుసుకోలేకపోయినా, తరువాత నేను గ్రహించిన విషయమేమిటంటే, దైవం నుండి మనం ఏది అందుకున్నా, దానిని అందరితో పంచుకోవాలి. నిజానికి ఇలా పంచుకోవడంవల్ల మన వాటాకు వచ్చే భాగం మరింతగా పెరుగుతుంది. ఇదే ఆధ్యాత్మికతలోని గొప్పదనం. నిష్కామభావంతో ప్రేమను పంచుతున్నకొద్దీ అది ఎన్నో రెట్లుగా పెరుగుతూ ఉంటుందని నాకు తెలిసింది. ‘దైవం నుండి నేను ఇంత పొందగలిగాను, ఇది నాకు చాలు’ అని అనుకోకుండా, పొందినదానిని పంచుతూ పోతేనే, అది నిరంతరంగా మనలో అభివృద్ధి చెందుతూ ఉంటుంది. ఇది నిరంతరంగా ఒక జ్యోతినుండి మరొక జ్యోతి వెలిగే ప్రక్రియలాంటిది. జ్యోతి ఘనమైపోవడమనేది ఉండనే ఉండదు, అది ఎల్లప్పుడూ జ్వలిస్తూ, కాంతిని ప్రసరిస్తూనే ఉంటుంది. అంతేకాదు, మన ప్రేమను బంధుమిత్రులకు మాత్రమే పరిమితం చేయకుండా, దానిని విస్తృతంగా అందరికీ పంచిపెట్టాలన్న పాఠం నేను సేవాదళ్ సభ్యునిగా ఉంటూ నేర్చుకోగలిగాను.

ఇలా సేవలలో పాల్గొనడమనేది 1988వ సంవత్సరం వరకు కొనసాగుతూనే ఉంది. స్వామివారు అప్పుడప్పుడు మమ్మల్ని తమ నివాసానికి పిలిచి ప్రసాదం అనుగ్రహించి,

మా యోగక్షేమాలనుగురించి వాకబు చేస్తూ ఉండేవారు. ఒకసారి ఇలాగే స్వామివారు మమ్మల్ని పిలుస్తారేమోనని మేమంతా సేవలు ముగించి మధ్యాహ్నంవేళ వారి నివాస మందిరానికి సమీపంలో కూర్చున్నాం. కొద్దిసేపటి తరువాత స్వామి బైటకు వచ్చి మాతో, “ఏమి! పని పూర్తయిపోయిందా? అంతా కూలికోసం కూర్చున్నారా?” అని అన్నారు.

ఈ మాటలు వినగానే మాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది, ఎందుకంటే ఏ కారణం లేకుండా స్వామివారు అలా అనరు, అయితే దీనిలోని ఆంతర్యమేమిటని నేను ఆలోచనలో పడ్డాను. చాలా సంవత్సరాలు సేవలు చేసిన మీదట స్వామివారి మాటలలోని ఆంతర్యం అర్థమవుతూ వచ్చింది. చేసిన సేవలకు ప్రతిఫలంగా దేనినైనా అపేక్షించడమనేది, నిష్కామభావంతో సేవలు చేశామనుకోవడానికి వ్యతిరేకమే కాక, అంతర్యామిగా ఉన్న దివ్యత్వపు ప్రేమను కించపరచడం కూడా అవుతుందని అర్థమయింది. దివ్యత్వమనేది మనద్వారా ప్రకటింపబడా

లంటే మనలోని కోరికలు దానికి ప్రతిబంధకం కాకూడదు. 'నేను ఈ సేవ చేశాను కాబట్టి, స్వామి నాకు పాద సమస్కారం ఇవ్వాలి' అని కోరుకుంటే, పాదసమస్కారం లభించవచ్చునేమో కానీ, అంతటితో మనకు దైవంతో ఉన్న బంధం తెగిపోయినట్లే. అందువల్ల నాకు చాలా స్పష్టంగా అర్థమైన విషయమేమంటే,

మొదటిగా, నేను సేవ చేస్తున్నాననే కర్తృత్వ భావాన్ని విడిచిపెట్టాలి.

రెండవదిగా, సేవ చేసే అవకాశమూ, శక్తి రెండూ దైవానుగ్రహమే అని భావించాలి.

మూడవది, సేవాఫలితాన్ని అపేక్షించకుండా ఉండాలి.

ఇలా చేయగలిగినప్పుడు దైవమే స్వయంగా మనతో, నీ పనినిగురించి నువ్వేమీ ఆందోళన చెందకు, అంతా నేనే చూచుకుంటాను. నువ్వు చేస్తున్న నా పని లోకకల్యాణ సంబంధమైనది. నాకంటూ వ్యక్తిగతంగా ఏ పనులూ లేవు, అంటాడు. అందుచేత ఒకసారి దైవనిర్దేశితమైన పనిలో మనం పాల్గొనగలిగితే మనం కోరకుండానే మన అభీష్టములు ఖచ్చితంగా నెరవేరుతాయి అనడంలో ఏ సందేహమూ లేదు. గడచిన ఐదు దశాబ్దాల నా సేవానుభవం ఇదేనని దృఢంగా చెప్పగలను.

ఒక్కొక్కసారి సేవలలో పాల్గొంటున్నప్పుడు సంఘర్షణ, అభిప్రాయభేదాలతో కూడిన పరిస్థితులు ఏర్పడవచ్చు. మొదట్లో పనిచేసేటప్పుడు నేను కొంత కఠినంగానూ, కరకుగానూ వ్యవహరించేవాడిని, అయితే స్వామివారు చాలా నెమ్మదిగా నాకు ఈ ధోరణి పనికిరాదని బోధించారు. “నువ్వు పని చేస్తావు కానీ, చాలా ఘర్షణ సృష్టిస్తావు, ప్రేమతో పనిచేయడం నేర్చుకో” అనేవారు. భగవత్సామీప్య నైరంతర్యం కొనసాగాలంటే చేసే సేవలో ఫలాపేక్షత త్యజింపబడాలన్నదే దైవతత్వం.

భారతదేశంలో తొమ్మిది సంవత్సరాలు పనిచేసిన తరువాత ఒక ప్రాజెక్టు నిమిత్తమై నేను మలేషియాలోని కౌలాలంపుర్ లో నియమింపబడ్డాను. ప్రాజెక్టుకు సంబంధించిన అనేక వ్యవహారాలు చూడవలసిరావడంతో నేను ఉదయాన్నే ఇల్లు విడిచిపెడితే ఏ రాత్రికో రావడం, భోజనం చేసి విశ్రమించడం, ఇదే నా దినచర్య అయిపోయింది. బెంగళూరులో ఉన్నప్పుడు ఉన్న భజనలు,

స్వామివారి దర్శనాలు అన్నీ ఇక్కడ నేను కోల్పోయాను. రోజురోజుకు నాకు విశ్రాంతిరాహిత్యంతోపాటు, పనిపట్ల విసుగు ప్రారంభమైంది. ఇలాంటి జీవితం కొనసాగించడం నావల్ల కాదనిపించింది. లౌకికంగా చూస్తే మంచి ఆదాయం, సదుపాయాలతో కూడిన నివాసం, ఖరీదైన కారు ఇవన్నీ ఒకవైపు లాగుతూ ఉంటే, మరొక వైపున దూరమైపోతున్న ఆధ్యాత్మిక మార్గం - ఈ రెండింటి మధ్య జరిగే సంఘర్షణ భరించడం అసాధ్యమైపోయింది.

ఒకనాటి రాత్రి ఈ మానసిక సంఘర్షణ తారస్థాయికి చేరుకుంది. ఆ క్షణంలో నేను ఏదో ఒక నిర్ణయం తీసుకోవాలని భావించాను. అప్పుడు నా ఆలోచనాస్రవంతి ఇలా ప్రవహించింది - భగవంతుడు వేల సంవత్సరాల కొక పర్యాయం ఈ భూమిమీద అవతరిస్తాడు. అలాంటి సమయంలో జన్మించడమనేది మహద్భాగ్యమే. కానీ నేను ప్రస్తుతం ప్రాపంచిక జీవితం గడుపుతున్నాను. బహుశా నా గతజన్మలో కూడా ఇటువంటి జీవితాన్నే గడిపి ఉండవచ్చు. భవిష్యత్ జన్మలలో కూడా ఇటువంటి జీవితాన్నే గడపవలసివస్తుందేమో! అందువల్ల భగవదవతారానికి సమకాలీనంగా ఉన్న ఈ జన్మను, నాకు లభించిన ఈ సదవకాశాన్ని నేను ఎందుకు సద్వినియోగం చేసుకోకూడదు?! ఇకపై నా జీవితాన్ని ఆ దైవసేవకే వినియోగించాలి. ఇంతవరకు ఈ ప్రాపంచిక మృగత్వస్థలో పెట్టిన పరుగులు చాలును.

ఈ ఆలోచనల పరంపర తరువాత ఆరు నెలలకు నాకు భారతదేశం రావడానికి అవకాశం లభించింది. నేను ఉద్యోగంలో కొనసాగాలా లేక స్వామివారి సేవలో పాల్గొనాలా అనేది స్వామివారినే అడిగి తెలుసుకుందామని ప్రశాంతినిలయానికి వచ్చాను. ఒకరోజున దర్శన సమయంలో నేను స్వామికి ఒక లేఖ ఇచ్చాను. అందులో నేను ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి, స్వామివారి సేవలో ఉందామనుకుంటున్నానని వ్రాశాను. స్వామి ఉత్తరం తీసుకున్నారు. ఆరోజు సాయంత్రం ఆశ్రమ కార్యదర్శిగారు నన్ను కలసి మరునాడు ఉదయం నేను మొదటి వరుసలో కూర్చోవాలని, స్వామివారు నాతో మాట్లాడాలనుకుంటున్నారని చెప్పారు.

మరునాడు నేను మొదటి వరుసలో కూర్చున్నాను. నా ప్రక్కనే మరొక వ్యక్తి కూర్చున్నాడు. అతనిని నేను ఎరుగను. స్వామివారు మొదటి బృందాన్ని ఇంటర్వ్యూకు పిలిచారు. ఒక గంట తరువాత ఇంటర్వ్యూ గది తలుపులు తెరచి మా ఇరువురిని లోపలకు రమ్మన్నారు. మేము లోపలకు వెళ్ళాకా ఇరువురము ఉద్యోగాలకు రాజీనామా చేసి, స్వామివారి సంస్థలో సేవ చేయాలనుకుంటున్నామని చెప్పాము. వెంటనే స్వామి మమ్మల్ని రాజీనామా చేసేసి, వచ్చి తమ సంస్థలలో సేవ చేయమన్నారు. మా ఇరువురి ఆనందానికి హద్దులేకపోయింది. స్వామి, ఆ మరునాడు కూడా మాతో సంభాషిస్తామన్నారు.

ఆ మరునాడు మేమిద్దరం ఎక్కడో పదిహేనవ వరుసలో కూర్చున్నాము. దగ్గరలోనే గురుపూర్ణిమ ఉండడంవల్ల భక్తులు అసంఖ్యాకంగా వచ్చి ఉన్నారు. అంతమందిలో స్వామి మమ్మల్ని గుర్తుపడతారా అని మేము సందేహించాం. అయితే స్వామి మేమున్న వరుస వరకు నడచి వచ్చి మా ఇద్దరినీ ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి వెళ్ళమన్నారు. మేము లోపలకు వెళ్ళేసరికి అక్కడ, స్వామివారి విద్యాసంస్థలో విద్య పూర్తి చేసిన మరొక ఎనిమిది మంది విద్యార్థులు ఉన్నారు. అప్పుడు స్వామి మా అందరినీ ఉద్దేశించి స్వామివారి సంస్థలో సేవ చేయడమంటే ఏమిటో వివరంగా చెప్పారు. అప్పుడు స్వామి చాలా మహత్తరమైన సందేశం ఇచ్చారు, కానీ నేను సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేకపోయాను. మేము సేవలు ప్రారంభించిన తరువాత మాకు ఒక్కొక్కటిగా విషయాలు అవగతం కాసాగాయి.

స్వామి, మొట్టమొదటగా చెప్పిన విషయమేమిటంటే ‘మీరు స్వామి సంస్థలో సేవ చేయాలనుకున్నప్పుడు ముందుగా బాగా ఆలోచించండి. ఒకసారి నిర్ణయం తీసుకున్నాకా వెనుకంజ వేయకూడదు’ అన్నారు. ఆ క్షణంలో స్వామి ఎందుకలా అన్నారో నాకు తెలియదు, కానీ భూత, భవిష్యద్వర్తమానాలను దర్శించగలిగే వారి సర్వజ్ఞత్వం మాత్రం అర్థమయింది. స్వామివారి సంస్థలో సేవ చేస్తున్నా ఒక్కొక్కసారి మన మనసులలో వచ్చే వ్యతిరేక భావాలు మనల్ని ఎలా దారితప్పించవచ్చునో నాకు నెమ్మదిగా అర్థమయింది.

1990 డిసెంబర్ లో నేను నా ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసేసి పుట్టపర్తి చేరుకున్నాను. అప్పుడు స్వామి ఒకసారి నాతో మాట్లాడేవారు, మరొకసారి ఏమీ పట్టనట్లుగా ఉండేవారు. అది నాకు పరీక్షా సమయమనిపించింది. నేను అవకాశం లభించినప్పుడల్లా, “అధ్యాపకునిగా పని చేస్తాన”ని స్వామితో అంటూ ఉండేవాడిని.

ఒకనాడు స్వామి నన్ను వెళ్ళి ట్రస్ట్ సభ్యులను కలవమని చెప్పారు. నేను వారి వద్దకు వెళితే వారు నాతో, “మీరు ఫలానా పని చేస్తానని స్వామితో చెప్పడం కంటే ఆ నిర్ణయాన్ని వారికే విడిచిపెట్టడం మంచిది. మీకు ఏది మంచిదో నిర్ణయించి స్వామివారే సూచిస్తారు” అని చెప్పారు. అయితే నా మనసులో మాత్రం బోధనే చేయాలనే కోరిక చాలా బలీయంగా ఉండడంవల్ల తరచూ నేను స్వామిని అదే కోరుతూ వచ్చాను. అయితే స్వామివారు ఏనాడూ ఏ విషయమూ స్పష్టంగా చెప్పలేదు.

ఒకనాడు నేను మనసులో, ‘నేను ఎందుకిలా ఆలోచిస్తున్నాను? నిర్ణయం స్వామివారికే విడిచిపెట్టాలి, అంతేకానీ ఫలానా సేవనే చేస్తానని అనడం సమంజసం కాదు కదా. ఇలా నియమాలతో కూడిన భక్తి లేదా ప్రేమ ఏమాత్రం అభిలషణీయం కాదు’ అనుకున్నాను. చివరకు నేను నిర్ణయం స్వామివారి అనుగ్రహానికే విడిచిపెట్టి ప్రశాంతంగా ఉన్నాను. చాలా ఆశ్చర్యకరంగా మరునాడు స్వామి నన్ను పిలిచి, “నువ్వు ఎక్కడ పని చేస్తావు?” అని ప్రశ్నించారు. “స్వామీ! మీరు ఎక్కడ చేయమంటే అక్కడే చేస్తాను” అన్నాను. సరేనన్నారు స్వామి. కొద్ది రోజుల తరువాత స్వామి నన్ను మా నాన్నగారిని పిలిచి నేను పుస్తక ప్రచురణల విభాగంలో పనిచేయాలని చెప్పారు.

స్వామివారి ఆదేశాన్ని అనుసరించి నేను ఫిబ్రవరి 1991లో పుస్తక ప్రచురణల విభాగంలో పనిచేయడం ప్రారంభించాను. నాకు అకౌంట్స్ విభాగంలో పని అప్పగించారు, అయితే నేను బాహ్యప్రపంచంలో చేసిన పనే ఆశ్రమంలో కూడా చేస్తున్నాను, కానీ భగవంతుని లోకకల్యాణ సంబంధమైన కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్నాననే భావంవల్ల నా పనితీరులోను, నేను వ్యవహరించే విధానంలోను అనూహ్యమైన మార్పు వచ్చింది. మొదట పనిగా ప్రారంభమై, సేవగా మారి చివరకు

నియమాలకతీతమైన దివ్యమైన సేవగా పరిణమించాలని గ్రహించాను. తరువాత స్వామివారు నన్ను శ్రీ సత్యసాయి భక్తసహాయక సంఘంలో నియమించారు.

1995వ సంవత్సరంలో ఒకనాడు స్వామివారు శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు'కు సంబంధించిన ఆర్థిక వ్యవహారాలు చూడమని కబురు చేశారు. ఇది చాలా బృహత్తరమైన విభాగం. దీనికంతటికీ స్వామివారే ట్రస్టీ. అనంతపురానికి చెందిన మంచినీటి ప్రాజెక్టు పనులు నేను పర్యవేక్షిస్తున్నానని తెలిసి మా నాన్నగారు చాలా కంగారు పడ్డారు. ఒకనాడు ఆయన స్వామితో ఇదే మాట అంటే స్వామి, “చూడు! నేను ఎవరికైనా ఒక పని అప్పగిస్తే అది సక్రమంగా పూర్తి చేయడానికి అవసరమైన శక్తి, జ్ఞానం, వ్యవహార కౌశలం అన్నీ నేనే ఇస్తాను” అన్నారు. ఈవిధంగా స్వామివారు మనలో ఉండే కర్తృత్వభావాన్ని చాలా సరళంగా తొలగిస్తారని తెలిసింది.

ఒకసారి స్వామి నాతో, “చూడు! నువ్వు మలేషియాలో పని చేస్తున్నప్పుడు నీకు నాలుగు బెడ్ రూమ్స్ ఉన్న బంగళా, కారు, డ్రైవర్ ఇన్ని సదుపాయాలు ఉండేవి, కానీ ఇక్కడ ట్రస్టువారు నీకు ఆ సదుపాయాలు కల్పించలేరు, నీకు సమ్మతమేనా?” అని ప్రశ్నించారు. క్షణకాలం కూడా ఆలస్యం చేయకుండా నేను, “స్వామీ! నాకు అవన్నీ అవసరం లేదు, మీ అనుగ్రహముంటే చాలు. నాకు మీ సేవయే ముఖ్యం” అన్నాను. అనాటి నుండి ఈనాటి వరకు నేను స్వామివారిని ఏమీ కోరలేదు, ఎందుకంటే ఎవరికి ఎప్పుడు ఏది అవసరమో వారికి తెలుసు.

నేను ఇంకా సెంట్రల్ ట్రస్టులో ఆర్థిక వ్యవహారాలు చూడటం ప్రారంభించక ముందు, సెంట్రల్ ట్రస్టుకు సంబంధించిన వ్యక్తి ఒకరు నా వద్దకు వచ్చి నేను సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిలో పని చేయవలసి ఉంటుందని స్వామివారు చెప్పారని అన్నారు. ఈ సంఘటన జరిగిన ఏడు సంవత్సరాల తరువాత స్వామి నన్ను బెంగళూరులోని శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిలో నియమించారు. స్వామివారి సర్వనియామకత్వానికి ఇది ఒక మచ్చుతునక. మనగురించి మనమే ప్రణాళికలు వేసుకోవడం మానేసి, సర్వమూ స్వామివారికే విడిచిపెడితే మనకెంతో మేలు జరుగుతుంది. అయితే ఈ ఎటుక

హఠాత్తుగా వచ్చేది మాత్రం కాదు. ఈ ఎటుక కలగడానికి ముందు స్వామి మనకెన్నో అనుభవాలను అనుగ్రహిస్తారు. వాటిని ఆధారం చేసుకుని మనం ఆ ఎటుకను పొందగలగాలి. అప్పుడే స్వామివారు మనతో అనుక్షణం ఉంటూ మనల్ని కంటికిరెప్పలా కాపాడుతున్నారని తెలుస్తుంది. స్వామి, నువ్వు నా పని చేయి, నేను నీ పని చేస్తాను, అంటారు. దీని తాత్పర్యం ఏమిటి? వ్యక్తిగతంగా స్వామివారికంటూ చేయవలసిన పని ఏదీ లేదు. ఉన్నదంతా లోకకల్యాణమే. అందువల్ల స్వామివారి నిర్దేశానుసారం మనం పని చేస్తున్నామంటే, దాని అర్థం స్వామివారు చేపట్టిన లోకకల్యాణపు ప్రణాళికలో మనం వారి ఉపకరణాలుగా ఉన్నామన్నమాట. ఉపకరణాలుగా ఉంటూనే చేసే సేవంతా భగవత్ప్రీత్యర్థమనే భావంతో చేస్తూ ఉంటే మన అవసరాలను గురించి మనం ఆలోచించ నవసరం లేకుండానే అన్నీ సవ్యంగా జరిగిపోతాయి.

1995వ సంవత్సరంలో ఒకసారి స్వామి నాకు, మా నాన్నగారికి ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహించారు. అప్పుడు ఆ గదిలో మేము తప్ప మరెవరూ లేరు. స్వామి హఠాత్తుగా మా నాన్నగారితో, “వీడి భవిష్యత్తు ఎలా ఉంటుందోనని వీడి తల్లి చాలా కంగారు పడుతోంది. ఆమెను భయపడవద్దని, వీడి సంగతి అంతా నేను చూచుకుంటానని ఆమెతో చెప్పు” అన్నారు. ఆ క్షణం నుండే స్వామి నా జీవితానికి సారథి అయ్యారు. బెంగళూరులోని సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి ప్రారంభించిన మూడు నెలలకే స్వామి నన్ను అక్కడ పని చేయమని ఆదేశించారు. అప్పుడు మా నాన్నగారు నాకు వైద్యపరికరాలు, వాటికి సంబంధించిన ఆర్థిక వ్యవహారాలు తెలియవని అన్నారు, అయితే స్వామివారు నాకు అభయ మిచ్చి తాను అన్నీ చూచుకుంటాను అన్నారు. స్వామి సర్వజ్ఞులైనప్పటికీ కూడా వైబోఫీల్డ్ సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రిలో ఎన్ని శస్త్రచికిత్సలు జరిగాయి, ఎంత ఖర్చవుతోంది, ఆసుపత్రి అవసరాలేమిటి మొదలైన విషయాలు వారికి వివరించే అవకాశం నాకు తరచూ ఇస్తూ ఉండేవారు. “అవతారం వచ్చినదే అవకాశం ఇవ్వడానికి” అంటారు స్వామి. యథార్థానికి భగవంతుడు భూమి మీదకు రానవసరం లేదు, కానీ మానవుడికి దివ్యత్వం అవగాహనకు రావాలంటే దైవానికి మానవ

రూపంలో రాకతపుటం లేదు. నిరాకారుడైన దైవం సంకల్పమాత్రాన సర్వము సాధించగలిగినప్పటికీ మానవునిలో అభిలషణీయమైన పరివర్తన తీసుకురావాలని నరాకారంలో అవతరించడం జరుగుతూ ఉంటుంది.

మనము స్వామివారి పని అన్యమనస్కంగా కానీ మ్రొక్కుబడిగా కానీ చేయకూడదు. భూమ్మీద భగవంతుడు ధర్మోద్ధరణ నిమిత్తమై అవతరించి, నన్ను ఆ బృహత్తర కార్యక్రమంలో ఒక పనిముట్టుగా వాడుకుంటున్నాడు, అందువల్ల ఈ లోకకల్యాణ కార్యక్రమంలో నాకూ భాగస్వామ్యం ఉంది, అనే భావంతో పూర్తి నిబద్ధతతో సేవలలో పాల్గొనాలి. దీనినే మరింత సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే, దైవం అంటే నియమాలకతీతమైన ప్రేమతత్వమే. ఈ ప్రేమ ప్రతీ మానవునిలో ఉంది. అది ప్రస్ఫుటించేవిధంగా దైవం మానవులను తన ఉపకరణాలుగా వినియోగించుకుని, వారిలోని ప్రేమ వెల్లువలై ప్రవహించేలా చేస్తాడు, అంతే. సూపర్ స్పెషాలిటీ అనుపత్రివంటి దానిని ఒక ఉదాహరణగా తీసుకుంటే, వైద్యులు, నర్సులు, ఇతర వైద్యసిబ్బంది, చివరకు వైద్యం చేయించుకుని స్వస్థత పొందిన రోగులు - వీరందరిద్వారా ఈ ప్రేమ ప్రవహించి సమాజానికి చేరుకుంటుంది. స్వామివారు తమ అపారమైన ప్రేమను సాక్షాత్కరింప జేయడానికే “మెడికేర్, ఎడ్యుకేర్, సోషియోకేర్” అనేవాటిని మాధ్యమాలుగా ఉపయోగించి, మనల్ని ఉపకరణాలుగా చేసుకుని ప్రేమతత్వాన్ని ప్రపంచానికి అందిస్తున్నారు. ఈనాటి ప్రపంచం ఎదుర్కొంటున్న అన్నిరకాలైన మానసిక రుగ్మతలకు ఈ ప్రేమతత్వమే సరియైన, శాశ్వతమైన ఔషధం. ప్రేమ ఒక్కటే మానవునికి పరిపూర్ణతను కలిగిస్తుంది. స్వామివారు ప్రబోధించిన నిష్కామప్రేమలో మనము జీవించిననాడు లౌకికమైన సిరిసంపదలు, ప్రాపంచికమైన కోరికలు అశాశ్వతమనే భావం వృద్ధిపొంది, హృదయం విశాలమై సర్వమానవాళి సంక్షేమాన్ని కోరుకునే మహత్తరమైన స్థితికి మనసు చేరుకుంటుంది. అట్టి దివ్యానందానుభూతి పొందడానికే మనం సేవలలో ప్రవేశించాలి.

సకల జన సహాయ సాయి

బ్రహ్మాండమంతయు ప్రబలియుండిన నిన్ను

జ్ఞానదృష్టిని దప్ప కానలేము

జ్ఞానదృష్టిని పొంద ధ్యానాది సాధనల్

పూని చేయగలేము పూన్మితోడ

రామకృష్ణావతారము లబద్ధములను

నాస్తిక భావాలు జాన్తియయ్యె

వేదశాస్త్ర పురాణ విద్యుక్త ధర్మముల్

వాద భేదములకు పాదులయ్యె

ఇట్టి ధర్మసంకటమున నిముడలేక

‘మాక్కు దిక్కెవ్వర’ని యేడ్చు మానవోత్త

ముల మొరల నాలకించి కదలితివేము

పరమ కారుణ్యవారాశి పరమ పురుష

అణువు మొదలుగ బ్రహ్మాండమంతయు నిండి

అఖిల జీవుల హృదయాల నిలచి

తగ నెట్టి రూపెత్త దర్శన స్మరణ

సంభాషణలు సల్ప సాధ్యపడునా

సరసత యోజించి నరుడు కా దలంచి

మానవాతీతపు మహిమములతో

దివ్యావతరణకు భవ్య స్థలంబైన

పర్తి పురమునందు ప్రభవమొంది

అన్నవస్త్రాదు లందించి ఆదుకొనుచు

వైద్యమును విద్యయు నుచిత వైఖరి నిడి

ప్రజల దాహార్తి దీర్చిన ప్రభువు ‘సత్య

సాయి’ యన సకల జన సహాయ గాదె

తెలుగుసేత: డా॥ వజ్రల సత్యకమలాకర్

- పట్నం వేణుగోపాలశర్మ

లాటిన్ అమెరికాలో సాయిప్రేమ వీచికలు

4. నికరాగువా

“సాయిదాసు”

**‘చిత్రంబులు త్రైలోక్య పవిత్రంబులు ...
సాయిదేవుని చారిత్రంబుల్’**

‘నికరాగువా’ దేశస్థుడైన ‘నార్మన్ క్వాడ్రా’ ఒకసారి కార్యాంతరముపైన ‘గ్వాటెమాల’కు వెళ్ళాడు. అక్కడ ఒక వీధి వెంబడి నడచి వెళ్తుండగా, ఆ దారి ప్రక్కనే ఉన్న దౌత్యవేత్త భవంతిలోనుంచి వినిపిస్తున్న శ్రావ్యమైన గానము చేత ఆకర్షితుడై ఆ ప్రాంగణంలోనికి ప్రవేశించి, లోపల పెద్ద హాలులోకి తొంగి చూశాడు. అక్కడ పెద్ద సంఖ్యలో పురుషులు, మహిళలు సమావేశమై, ఆ గానములో పూర్తి లీనమై, ఆనందసాగరములో ఓలలాడుతుండడం ‘నార్మన్’కి కనిపించింది. మహిళలకూ పురుషులకూ మధ్యగా హాలును విడదీస్తూ, ఒక పొడవాటి కాటిబాట

వంటి ఖాళీ స్థలము హాలు శీర్షమున ఉన్న ఎత్తయిన వేదికవరకూ పరచుకొనియుండినది. ఆ వేదికపై కాషాయాంబరధారియైన ఒక దివ్యపురుషుని చిత్రపటము అలంకరింపబడి ఉండినది.

ఆ చిత్రపటమునే తదేకముగా చూస్తూ ఉండిన నార్మన్ను ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడేట్లుగా చేస్తూ, ఆ దివ్యపురుషుడు ఉన్నట్లుండి సజీవంగా ఆ ఫోటోలోనుండి బయటకు రావడం జరిగినది. అది కలా నిజమా అర్థం కాక నార్మన్ క్వాడ్రా చేష్టలుడిగి నివ్వెరపోయి చూస్తూ నిలబడగా ఆ దివ్యమూర్తి, అతనిని దగ్గరకు రమ్మని సంజ్ఞ చేసి, తమ హస్తచాలనముతో పరమ పవిత్రమైన లీలావిభూతిని సృజించి అతనికి ప్రసాదించారు. వెంటనే నార్మన్ తన జేబులో ఉన్న సెలోఫేన్ కాగితంలో దానిని పొట్లం కట్టి భద్రపరచుకున్నాడుగానీ, ఆ పదార్థమేమిటో మాత్రం అతనికి తెలియదు.

ఆ మరునాడు గ్వాటెమాలలోని ఒక పుస్తక విక్రయశాలకు వెళ్ళిన నార్మన్కు అక్కడ ఒక పుస్తకపు అట్టపై - క్రిందటిరోజున తనకు దర్శనమిచ్చిన అద్భుతమూర్తి చిత్రపటం ముద్రింపబడి కనిపించడంతో, అతడు ఆ పుస్తకాన్ని ఆసక్తితో తెరచి చూడగా, అది హోవర్డ్ మర్ఫెట్గారి ‘సాయిబాబా - మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’ స్పానిష్ అనువాద గ్రంథము. వెంటనే ఆ పుస్తకమును కొని, ఆ దగ్గరలోనే ఉన్న ఒక పార్కులో కూర్చుని చదవడము ప్రారంభించాడు. తనకు తెలియకుండానే ఆ పుస్తకములో లీనమై ఏకధాటిగా చదువుతూ కూర్చున్నాడు. ఆ దారి వెంట వెళుతూ ఉండిన ఒక వ్యక్తి ‘నార్మన్’ని పట్టి కుదిపి, “ఏమండీ, ఆ ప్రక్కగా చల్లటి చెట్లనీడ ఉండగా ఇక్కడ ఈ ఎండలో కూర్చుని చదువుకుంటున్నారేమిటి?” అని ప్రశ్నించేంతవరకు తాను ఎండలో కూర్చున్నానన్న స్పృహ

కూడా 'నార్మన్'కి లేకుండినది. ఎలాగూ తన పుస్తక పఠనము భంగమైనది కదా అని అతడు లేచి ముందురోజు తాను ఆ అద్భుతమూర్తిని దర్శించిన దౌత్యవేత్త భవంతికి వెళ్ళాడు. అక్కడ అతనికి ఎవరూ కనిపించలేదు. వాకబు చేయగా అతనికి తెలిసినదేమిటంటే, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి సేవాసంస్థ సభ్యులు మెక్సికోనుండి ఇండ్రాదేవి అనే ప్రపంచ ప్రఖ్యాత యోగాగురువును ఆహ్వానించి, ఆవిడ ప్రసంగం ఏర్పాటుచేసుకునేందుకు ఆ భవంతిని ఒక రోజుకు అద్దెకు తీసుకున్నారని. తన అద్భుత అనుభవాన్నీ, 'మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్' పుస్తకాన్నీ వెంట తీసుకొని 'నార్మన్' తన స్వదేశమైన నికరాగ్వాకి ప్రయాణమయ్యాడు.

ఆ కాలములో నార్మన్ క్వార్టా 'నికరాగ్వా' స్థానిక రేడియోలో 'పిరమిడ్లు మరియు శక్తి', 'దిజ్యుండలానికి ఆవల' అనే ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించేవాడు. 'గ్వాటెమాల' నుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత అతడు తన రేడియో కార్యక్రమాలలో వరుసగా హోవర్డ్ మర్ఫెట్ గారి 'మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్' గ్రంథమునుండి కొన్ని ఘట్టాలను ధారావాహికంగా వివరించసాగాడు. అందుమూలంగా అప్పట్లో నికరాగ్వాలో 'నార్మన్ క్వార్టా' రేడియో కార్యక్రమాలు పెద్ద సంచలనాన్నే సృష్టించాయి.

ఆ రేడియో కార్యక్రమాలద్వారా భగవాన్ శ్రీసత్యసాయి బాబావారి దివ్యత్వమునకు ఆకర్షితులై అమితంగా ప్రభావితమైనవారిలో శ్రీమతి జువాన్ డోమింగ్వెజ్ అనే మహిళ ఒకరు. 'జువాన్' సోదరి ఎల్సాల్వడార్ దేశములో నివసిస్తూ ఉండేవారు. తన సోదరి కుటుంబమును సందర్శించడానికి 'ఎల్సాల్వడార్' వెళ్ళిన 'జువాన్' ఒకరోజున ఒక వీధిలో నడుస్తూ ఉండగా, ఆ ప్రక్కనే ఉన్న ఇంట్లోనుండి వినిపిస్తున్న భక్తి సంగీతముచేత ఆకర్షితురాలై ఆ ఇంట్లోకి ప్రవేశించింది. అక్కడ సాయి భజనల కార్యక్రమానికై సమావేశమైయుండిన సభ్యులు 'జువాన్'ను ప్రేమాదరములతో ఆహ్వానించారు. 'నార్మన్' రేడియో కార్యక్రమాలలో వివరిస్తూ ఉండిన 'మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్' స్పానిష్ అనువాద గ్రంథము జువాన్ కి ఆ కేంద్రములోనే లభించినది. ఎల్సాల్వడార్ లో ఉండినంతకాలము 'జువాన్'

ఆ కేంద్ర కార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ సాయీసాహిత్య పఠనము చేయసాగింది. తాను నికరాగ్వాకి తిరిగి వెళ్ళిన తరువాత అక్కడ సాయికేంద్రమును ప్రారంభించి నిర్వహించసాగింది.

‘జ్ఞాతుమ్ ద్రష్టుమ్ ప్రవేష్టుమ్’

నికరాగ్వా దేశస్థురాలైన శ్రీమతి కార్మెన్ డీ సోలోర్జోనో వెనిజులా నివాసియైన తన సోదరిద్వారా 1994లో ప్రప్రథమముగా భగవాన్ బాబావారి గురించి విని తెలుసుకున్నారు (జ్ఞాతుమ్).

అంతకుముందు కార్మెన్ సోదరి భారతదేశానికి వచ్చి ప్రశాంతినిలయాన్ని సందర్శించి స్వామిని ప్రత్యక్షముగా దర్శించుకొని వారి దివ్యత్వమునుగురించి తెలుసుకున్నారు (ద్రష్టుమ్).

నికరాగ్వా దేశస్థురాలు 'డెల్మీ సూయెరెజ్'కి స్వప్నాలలో తరచుగా కాషాయంబరధారియైన ఒక దివ్య పురుషుడు దర్శన మొనగూతూ తన చేతిని పైకెత్తి 'సాయిరాం' అని పలుకరిస్తూ ఉండేవారు. ఆ దివ్య పురుషుడినీ, ఆ స్వప్నదర్శనాలనూ ఏవిధముగా అర్థము చేసుకోవాలో, అన్వయించుకోవాలో తెలియని అయోమయ స్థితిలో, ఒక సమావేశమునకు ఆహ్వానమును అందుకొన్న డెల్మీ, ఆ సమావేశ మందిరములో తనకు స్వప్నంలో తరచు కనిపిస్తున్న దివ్యపురుషుని చిత్రపటము చూసి, వారిని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారుగా గుర్తించి, వెంటనే సాయిసంస్థల సేవలలో ప్రవేశించినది (ప్రవేష్టుమ్).

పైవారిలో 'కార్మెన్' తన గృహమును సాయిసేవా కేంద్రముగా తీర్చిదిద్దగా, ఆమెకు తోడుగా డెల్మీ తన కుమార్తెతో కలిసి స్థానిక ఆసుపత్రిలో ప్రతి వారమూ రోగులకు సేవ చేయటంలో నిమగ్నమైనారు. అప్పటి నికరాగ్వా దేశాధ్యక్షుని సతీమణి శ్రీమతి రోజారియో కార్మెన్ మ్యూరిల్లో కూడా ఆ సాయికేంద్రమును తరచు సందర్శిస్తూ, అక్కడి భజనలు, సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొంటూ, సాయీసాహిత్య గ్రంథాలు పఠిస్తూ, వారిలో ఒక సేవకురాలిగా కలిసిపోయారు.

(‘హోర్ట్ టు హోర్ట్’ ఈజర్నల్ సౌజన్యంతో....)

అవతార వైభవంలో అద్భుత ప్రదేశాలు:

9. వైభవ శోభల వెంకటగిరి

(గత సంచిక తరువాయి)

పి.వి. చలం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు వెంకటగిరి సంస్థానంవారికి ప్రసాదించిన వరాలలో వేదోద్ధరణ కార్యక్రమాలు ప్రముఖంగా పేర్కొనదగినవి. ఆ అంశాలలోకి వెళ్ళే ముందు వేదాల ఆవిర్భావం, యుగ యుగాన భగవంతుడు వేదపరిరక్షణ నెరపిన తీరు క్లుప్తంగా చెప్పుకుందాం.

వేదాలను 'అపౌరుషేయాలు' అని పేర్కొంటారు. ఇవి పురుషప్రయత్నంతో... అంటే మానవమాత్రులు వ్రాసినవి కావని, సాక్షాత్ పురుషోత్తముడైన భగవంతుడు, లోకాన సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలతో పరిధవిల్లే మానవ జీవితాన్ని ప్రయత్నపూర్వకంగా సాధన సలుపుతూ, ఉత్తమ స్థితిని పొందటానికి మార్గదర్శకముగా వేదాలను వెల్లడి చేశాడన్నది దాని అర్థం.

అఖిల మానవాళి శిరోధార్యంగా భావించవలసిన వేద సంపదను భగవంతుడు తపోసంపన్నులు, నిష్కాగరిష్టులు అయిన మునివర్యులకు వెల్లడి చేయగా, వారు దృఢ సంకల్పంతో తమ శిష్యప్రశిష్యులచేత స్వరబద్ధంగా వల్లె వేయిస్తూ ముందు తరాలకు అందిస్తూ రావటం జరిగింది. అందువల్లనే వేదాలను అత్యంత ప్రాచీనమైన వాఙ్మయంగా పేర్కొనటం జరిగింది.

ధర్మబద్ధమైన జీవనానికి నాడివంటి వేదాలను ఎలాగైనా అపహరించి అధర్మప్రవర్తనను, విశృంఖలత్వాన్ని పెంచి పోషించాలని విశ్వప్రయత్నం చేస్తుంటారు రాక్షసులు. కల్పాంతప్రళయానంతరం నూతన కల్పారంభానికి మధ్యనున్న స్వల్ప విరామ సమయంలో సోమకాసురుడు బ్రహ్మదేవునివద్దనుండి వేదాలను అపహరించి ఎవ్వరికీ అంతుచిక్కని ప్రదేశంలో దాచాలని సముద్రగర్భంలో ప్రవేశించగా, శ్రీమహావిష్ణువు

మత్స్యావతారమెత్తి సముద్ర గర్భంలోనే రాక్షస సంహారం చేసి, చతుర్వేదాలను భద్రంగా తెచ్చి బ్రహ్మదేవునికిచ్చాడు. అలా వేదసంరక్షణతో ఆరంభమైంది కృతయుగం.

ఇక త్రేతాయుగంలో నాలుగు వేదాలే రామలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులుగా జన్మించి దశరథ మహారాజు ఇంట ఆడుకున్నాయి. యుగావతారియైన శ్రీరామచంద్రమూర్తి అవతరణ యజ్ఞపాయసమునుండి ఆవిర్భవించినదే. తదనంతరం విశ్వామిత్ర మహర్షి తలపెట్టిన యాగాన్ని రాక్షసులు భగ్నం చేస్తుంటే, అతి పిన్నవయస్సులోనే లక్ష్మణ సమేతంగా వెళ్ళి రాక్షస సంహారం చేసి, యాగాన్ని దిగ్విజయంగా సంపూర్ణం చెయ్యటం వేదసంరక్షణ, వేదోద్ధరణలో అంతర్భాగమే. తదుపరి, అరణ్యవాస సమయంలో ఎందరో రాక్షసులను సంహరించి ఋషిపుంగవులకు వారి తపోదీక్షను, యజ్ఞయాగాది క్రతువులను ప్రశాంతంగా కొనసాగించే అవకాశం ప్రసాదించారు.

ఇక ద్వాపరయుగానికి వస్తే, జగద్గురువుగా కొనియాడబడిన శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ జరిపిన రాక్షస సంహార ఘట్టాలు, తదనంతరం పాండవులకు అండగా నిలిచి, గీతామృతమును వేదసారంగా అందించి, ధర్మసంస్థాపన గావించటం యుగయుగాల చరిత్రకే మకుటాయమానం.

ఇక ప్రస్తుతానికి వస్తే ఈ కలియుగం విభిన్నయుగం. దుష్టత్వం ప్రతి ఒక్కరిలోనూ కొద్దో గొప్పో నిబిడీకృతమై యుంది. అందువల్లనే “ఆ రామచంద్రుడే ఆరామచంద్రుడై, ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై” అవతరించిన భగవాన్ బాబావారు విభిన్న ప్రణాళికతో దుష్ట సంహారం కాకుండా దుష్టత్వ సంస్కరణే ధ్యేయంగా అవతరించారు. తమ అవతరణ ప్రధాన లక్ష్యం వేదోద్ధరణ, ధర్మపరిరక్షణ అని

సుస్పష్టంగా వెల్లడించారు. సాక్షాత్ వేదపురుషుడే వేదోద్ధరణకు సంకల్పించుకుని శ్రీ సత్యసాయి నామరూప ధారియై అవతరించటం కలియుగ మానవాళి చేసుకున్న సుకృతం. 1950 నుంచి భగవాన్ బాబావారు ఆ దిశగా అడుగులు వేస్తూ,

“భారతదేశము వేదాల పట్టుగొమ్మ
యజ్ఞ యాగాది క్రతువుల కాటపట్టు
పెక్కు అవతారములు గన్న పెద్ద తల్లి
నీతి నియమాల రూపు ఈ త్యాగ భూమి”

అంటూ భారతదేశపు జెన్నత్యాన్ని ప్రస్ఫుటం చేస్తూ ప్రజలను చైతన్యపరుస్తూ వచ్చారు.

అమృతానందుల విన్నపం

అమృతానందులవారు రమణ మహర్షుల శిష్యులు. రమణులవారు తమ నిర్యాణానికి ముందు అమృతానందులతో, “నీవద్ద ఉన్న ధనాన్ని వేదోద్ధరణకై వినియోగించు” అంటూ మార్గనిర్దేశం చేశారు. అప్పటికే బాబావారి దివ్యత్వంపట్ల చక్కని అవగాహన కలిగి ఉన్న అమృతానందులవారు 1955 అక్టోబరు 1వ తేదీన భగవానులను దర్శించుకుని తమ మనోగతాన్ని విన్నవించుకున్నారు. అంతట బాబావారు, “నీవింక చింతించవలసిన అవసరంలేదు. నీవు సంకల్పించుకున్న వేదోద్ధరణకే నేనవతరించినది” అని అభయమిచ్చారు.

తమ అవతార దివ్యప్రణాళికలో ప్రధానాంశమైన వేదోద్ధరణ దిశగా భగవాన్ బాబావారు కార్యక్రమాలకు రూపకల్పన వేగవంతం చేస్తూండగా దివ్యజీవన సంఘ సమావేశాలు వచ్చాయి. సర్వజ్ఞులైన బాబావారు ఆ సమావేశాలకు వెంకటగిరి సంస్థానాన్ని వేదికగా ఎంపిక చేయటం వెంకటగిరి విశిష్టతను తెలియజేస్తున్నది.

దివ్యజీవన సంఘం (డివైన్ లైఫ్ సొసైటీ)

“జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం” అన్నట్లు 84 లక్షల జీవరాసులలో ఉత్పాష్టమైనది మానవజన్మ. మానవునికి ఒక్కనికే ఆలోచనాశక్తి, మాట్లాడే నేర్పు, భగవన్నామాన్ని ఉచ్చరిస్తూ తాదాత్మ్యం చెందే సున్నితత్వం ఇత్యాది జీవన సాఫల్య లక్షణాలు ప్రసాదించబడ్డాయి. వాటిని

సద్వినియోగపరచుకొని ఉన్నతస్థితిని పొందటానికి సాధన సలిపే శక్తి మానవులకు ప్రత్యేకం. వేదాలు ఆ సాధనకు దిశానిర్దేశం చేసే ప్రవర్తనా నియమావళులు. ఆ వేదాలలో నిక్షిప్తమై ఉన్న రహస్యాలను సాధకులకు వెల్లడి చేయటానికి ఉపయుక్తంగా ఉండేవే ఈ దివ్యజీవన సమావేశాలు. ఆ వివరాలలోకి వెళ్లే ముందు జరిగిన సంఘటనలను ప్రస్తావించుకుందాం.

సంఘ సమావేశాలు

1957లో వెంకటగిరి సంస్థానాధీశుల సహాయ సంపత్తితో జరిగిన తొమ్మిదవ అఖిల భారత దివ్యజీవన సంఘ సమావేశములు భగవాన్ బాబావారి సనాతన ధర్మ స్థాపన మహోద్యమంలో ప్రముఖ ఘట్టంగా పేర్కొనాలి. ఆ సమావేశానికి అధ్యక్షత వహించిన బాబావారు ప్రజలు ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి సలుపవలసిన సాధన గురించి, దాని ప్రాముఖ్యతగురించి సుడివిస వాక్కులు ఆ వేదికనుంచి చేసిన శంఖారావంగా భావించారు అందరూ.

సమావేశములు ప్రారంభం కావటానికి ముందురోజే దేశంలోని పలు ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన భక్తులతోనూ, దివ్యజీవనసంఘ ప్రధాన కేంద్రమైన హృషీకేశనుండి శివానందులవారు పంపిన స్వాములతోనూ వెంకటగిరి పట్టణం కిటకిటలాడింది. నగరమంతటా నిర్మించిన స్వాగతద్వారాలు పండుగశోభను తలపించాయి. సమావేశానికి ప్రధాన వేదిక అయిన రాజావారి నాటక కళాభవనం ఆకర్షణీయమైన అలంకరణలతో సర్వాంగ సుందరంగా ముస్తాబయింది.

సమావేశాలు ప్రారంభం

హృషీకేశనుంచి వచ్చిన సచ్చిదానందులు దివ్యజీవన సంఘ పతాకమును ప్రతిష్ఠించగా, సదానందులు సమావేశమును ప్రారంభించారు. తదుపరి, భగవాన్ బాబావారు అధ్యక్షోపన్యాసం చేస్తూ, “...శాశ్వత సత్యమునకు, క్షణిక జగత్తునకు మధ్య మానవుని మనస్సు ఊగిసలాడుచుండును. కాబట్టి, దివ్యజీవన సంఘము వంటి సంఘములు తమ సభ్యుల మనస్సులలోని కామ క్రోధాది దోషములను తొలగించి, దివ్యభావములను,

పవిత్రాచరణమును నెలకొల్పు ప్రయత్నించవలెను. సర్వ సమత్వబుద్ధితోనూ, ప్రేమతోనూ, వినయముతోనూ తమ శక్తికొలది ప్రజలలో ఈ ఆధ్యాత్మిక పరిణామములు కలుగునట్లు ప్రయత్నించవలెను. అన్ని అరిష్టాలకు మూలకారణమైన అవిద్యను మొదలంట తుడిచిపెట్టే ప్రయత్నం చేయవలయును” అని ఉద్బోధించారు.

మూడు రోజుల ఈ సమావేశాలలో రెండవ రోజున బాబావారు, “ప్రతి హృదయములోను ప్రేమజ్యోతిని వెలిగించవలెనని నా సంకల్పము. గౌరవము, భక్తి ప్రేమలతో కూడిన వాతావరణము సుస్థిరముగా ఉండునట్లు చేయవలెను” అంటూ త్రిగుణాలపట్ల భక్తులలో చక్కని అవగాహన కలిగిస్తూ ప్రసంగించారు.

మూడవ రోజున దివ్యజీవనసంఘ ప్రతినిధులతో ప్రత్యేక సమావేశములో, “మీరు భగవంతుని అధీనములో ఉండదలచితిరా? అట్లయిన భగవంతుని చేతిలో వేణువు వలె వంకరబుద్ధి వీడి ఋజుత్వముతోనూ, లోపల భాగమున (మనస్సులో) ఏమీ లేక నిర్మలముగానూ, గర్వరహితముగానూ, వ్యక్తిభావమును, అహంకారమును వీడి ఉండవలెను. భగవన్నామస్మరణ మీ శ్వాసగా ఉండవలెను. జీవితాన్ని అనుక్షణము ఆనందమయము చేసుకోవలెను” అంటూ సాధనామార్గాన్ని సుస్పష్టంగా ప్రకటించారు.

ఈ సమావేశములలో భగవాన్ బాబావారు అతిథులైన సాధువులతోనూ, పండితులతోనూ అతినన్నిహితంగా మసలుతూ, ప్రత్యేక సంభాషణలకు అవకాశం ఇస్తూ, వారి అంతరంగాన్ని ఎరిగి చక్కని సలహాలను ఇవ్వటంతో అందరిలో బాబావారి దివ్యత్వంపట్ల, ప్రేమతత్త్వంపట్ల సంపూర్ణ విశ్వాసం కలిగింది. ఉదాహరణగా, హృషీకేశ్ నుంచి విచ్చేసిన స్వామి సచ్చిదానంద, స్వామి సదానంద గారల అభిప్రాయాలు తెలుసుకుందాం.

స్వామి సచ్చిదానందుల స్వానుభవం

“నేను తిరువణ్ణామలైలో ఉండగా బాబావారు దివ్య జీవన సంఘ సమావేశమునకు అధ్యక్షత వహించ నున్నారని తెలిసి, నాకు బాబావారి శక్తిసామర్థ్యములు తెలియనందువల్ల ఒక మిత్రుని విచారించగా, అతను

ప్రతికూల ధోరణిలో స్పందించాడు. కానీ నేను ఇక్కడికి వచ్చి బాబావారిని స్వయంగా దర్శించిన పిమ్మట, సమావేశములలో వారి దివ్యోపన్యాసములు విన్న పిమ్మట భగవానులగురించి విభిన్నముగా చెప్పిన నా మిత్రుని అజ్ఞానానికి విచారించాను.

ఇప్పుడు నా స్వానుభవం చెబుతాను. బాబావారు నన్ను ప్రత్యేక సంభాషణకై లోనికి ఆహ్వానించి, లోపలికి వెళ్ళగానే నన్ను ఆప్యాయంగా కౌగలించుకొని, “నిన్ను చూడగానే నాకు ఆనందం కలుగుతోంది” అంటూ ముప్పయి ఏడు సంవత్సరాల క్రిందట నేను పొందిన ఒక గొప్ప యోగ సంబంధమైన అనుభవముగురించి చెప్పి, అట్టి సాక్షాత్కారమును పొందుటకు నేను పట్టుదలతో చేసిన సాధననుగురించి ప్రస్తావించారు. బాబావారి జన్మమునకు ముందు నాకు కలిగిన ఈ యోగసంబంధమైన అనుభూతుల్ని ఎలా చెప్పగలుగుతున్నారా అని నేను ఆశ్చర్యపోతూ, కాస్త ధైర్యం చేసి బాబావారితో ప్రస్తావించగా, “నేను పుట్టుచున్నానా? గిట్టుచున్నానా?” అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేయగా నేను నిరుత్తరుడనైతిని.

అంతలోనే బాబావారు నేను ప్రయత్నము చేస్తున్న నూతన ఆశ్రమ నిర్మాణము, నూతన సంస్థల స్థాపన గురించి ప్రస్తావించి, వాటికై ఇతరులను ఆశ్రయించుట, చందాలు ప్రోగుచేయుట అవసరమా? అంటూ వాటికై కాలాన్ని, శక్తిని వృథా చేయుచున్నందుకు మందలించిరి. దానికి నేను, “నా ప్రయత్నము లోక కల్యాణమునకే కదా” అని నన్ను నేను సమర్థించుకోగా వారు, “కొండగుహలలో నుంచే తమ దివ్యయోగశక్తి ప్రభావముచేత మహనీయులు లోకశాంతికై కృషి చేయుచున్న విషయములు నీవు వినలేదా? నీకు తెలియదా?” అంటూ ఎదురు ప్రశ్న వేసి, “నీవు నిర్జన ప్రదేశమునకు పోయి నీ యోగసాధన కొనసాగించు. నీవు ఎక్కడ ఉన్నా నీకు అన్నపానాది సకల సౌకర్యములు నేను కలిగించెదను” అని అభయమిచ్చారు. బాబావారి అపార కరుణకు కరిగిపోయాను” అంటూ ముగించారు.

తదనంతరం స్వామి సదానందులవారు మాట్లాడుతూ, ఉపనిషత్తులను, బ్రహ్మసూత్రములను తెలుగులోకి అనువదించటంతోపాటు అనేక వేదాంత గ్రంథాల రచన

భగవాన్ సన్నిధిలో
స్వామి సదానంద, స్వామి సచ్చిదానంద

చేసి గొప్ప పండితునిగా ఖ్యాతి గాంచిన నేను ఈ సమావేశములకు వెంకటగిరికి రాకముందు, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి గురించి, వారి గొప్పతనముగురించి అనేకులు అనేకవిధములుగా చెప్పుచుండుట విని, వారిని ఎదిరించే ఉద్దేశ్యముతో వచ్చాను. కానీ, ఈ సమావేశాల అనంతరం తిరిగి వెళ్ళే సమయానికి ‘జితోస్మి’ అంటూ వీరిపట్ల సంపూర్ణముగా భగవంతుడన్న భావము కలిగినదని సభాముఖముగా వెల్లడించుచున్నాను. నా పూర్వభావములకు మన్నించమని భగవాన్ బాబావారిని వేడుకుంటున్నాను” అన్నారు.

స్వామి సచ్చిదానంద, స్వామి సదానందగారలు బాబావారిని విడువలేక, వారి అద్భుత చర్యలను తనివెత్తర ఆస్వాదించాలనే కోరికతో బాబావారి అనుజ్ఞతో పుట్టపర్తికి చేరి, అటుపిమ్మట కొడైకెనాల్‌కు కూడా అనుసరించి, ఆరు వారాలపాటు బాబావారి దివ్య సన్నిధిని ఆస్వాదించారు. ఆ సమయాలలో వారు ఎప్పటికప్పుడు బాబావారి దివ్యత్వం గురించి, వారి అద్భుత శక్తులగురించి హృషీకేశ్‌లోని వారి గురుదేవులైన శివానందసరస్వతీ స్వామివారికి ఉత్తరాలు వ్రాయటంవల్ల ఆయన ఎంతగానో ప్రభావితమై, బాబావారిని హృషీకేశ్ సందర్శించవలసిందిగా ఆహ్వానం పంపారు. బాబావారు వారి అవతార ప్రణాళికలో హృషీకేశ్ ఆశ్రమానికి ఎటువంటి ప్రాముఖ్యత ప్రసాదించ సంకల్పించుకున్నారో, వెంటనే వారి ఆహ్వానానికి ఆమోదం తెలిపారు. హిమాలయసానువుల్లో ప్రకృతి సహజ

సౌందర్యం మధ్య విరాజిల్లుతున్న శివానంద ఆశ్రమానికి బాబావారు చేరుకున్న వైనాన్ని, బాబావారి దివ్యోపన్యాసాల సారాన్ని, శివానంద సరస్వతీస్వామివారి దీర్ఘకాలవ్యాధిని నివారించిన అద్భుతాన్ని, వసిష్ఠ గుహలో జ్యోతిరూప పద్మనాభునిగా దర్శనం ప్రసాదించిన విశేషాలు మొదలైన వాటిని సందర్భానుసారంగా ‘హృదయరంజకం హృషీకేశ్ యానం’ అన్న శీర్షికలో ముచ్చటించుకుందాం.

అష్టగ్రహకూటమి

1962లో అష్టగ్రహకూటమివల్ల పలు దుష్పరిణామాలు సంభవించునున్నాయని వదంతులు వ్యాపించడంతో జనులు భయాందోళనలకు గురి కాగా, వెంకటగిరి రాజావారు ప్రజల ఆందోళనను శాంతింపజేయటానికి ఏదైనా మార్గం సూచించవలసిందని భగవానులను వేడుకున్నారు. అప్పుడు బాబావారు, ఇటువంటి కూటములు గ్రహాల పరిభ్రమణంలో సంభవిస్తూనే ఉంటాయని, దానివల్ల ఎటువంటి ప్రమాదాలూ ఉండవని స్పష్టం చేస్తూ, యజ్ఞ యాగాది క్రతువులతో ప్రజలలో భయాందోళనలు తగ్గుతాయి కాబట్టి మహారుద్రయాగం నిర్వహించమని సూచించారు. దానితో 1962 ఏప్రిల్ మాసంలో వెంకటగిరిలోని కాశీ విశ్వనాథ ఆలయంలో ఈ యాగాన్ని నిర్వహించారు.

అదే సంవత్సరం పుట్టపర్తిలో వేదపాఠశాల ప్రారంభించటం, దసరా వేడుకలలో భాగంగా వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞమును ఆరంభించటం జరిగింది.

1964లోనూ, 1968లోనూ వెంకటగిరి కాశీ విశ్వనాథ ఆలయంలో జరిగిన మహారుద్రయాగం భగవానుల దివ్యసమక్షంలోనే నిర్వహించబడ్డాయి. పూర్ణాహుతివాడు పూర్ణాహుతి ద్రవ్యములతోపాటు భగవానులు తమ దివ్యహస్తచాలనంతో నవరత్నములు, బంగారుపూలను సృష్టించి, హోమకుండంలో సమర్పించారు. అనంతరం యజ్ఞతీర్థమును స్వయంగా దర్భముష్టితో ప్రోక్షించి అందర్నీ పునీతుల్ని చేశారు.

1963 ఏప్రిల్ నెలలో శ్రీరామనవమి పర్వదినాన భగవానులు రాజమహేంద్రవరంలో ఉండటం తటస్థించింది. ఆరోజు సాయంకాలం కొందరు వేద

పండితులను తీసుకొని మోటారులాంచీలలో గోదావరి నది మధ్యప్రాంతంలో ఉన్న సైకత ప్రదేశానికి చేరుకున్నారు. భగవాన్ తమ చుట్టూ కూర్చున్న పండితులతో సనాతన ధర్మస్థాపనావశ్యకతనుగూర్చి ముచ్చటిస్తూ, ప్రశాంతి విద్యవ్యూహసభను స్థాపించదలచినట్లు ప్రకటించారు. ఆ సందర్భమున ఇసుకలోనుంచి దివ్యతేజస్సుతో విరాజిల్లుతున్న సీతారామలక్ష్మణ ఆంజనేయ విగ్రహాలు సృష్టించి అందరినీ అనుగ్రహించారు.

వెంకటగిరికే ఆ అవకాశం

భగవానులు ప్రశాంతి విద్యవ్యూహసభల ప్రకటన రాజమహేంద్రవరంలో చేయటంవల్ల ఆ మహాసభలను అక్కడే ప్రారంభిస్తారు అని భావించారు అందరూ. వేదపండితులకు తూర్పు గోదావరి జిల్లా, ముఖ్యంగా కోనసీమ వినుతికెక్కి ఉండటంవల్ల అందరి అంచనాలు ఆ దిశలోనే సాగినాయి. కానీ, వెంకటగిరికే ఆ మహాద్భాగ్యాన్ని ప్రసాదించారు భగవానులు. సనాతన ధర్మ సంప్రదాయాల పరిరక్షణలో ఆసక్తి, అప్పటికే దివ్యజీవన సంఘ సమావేశాలు, మహారుద్రయాగము అత్యంత వైభవంగా నిర్వహించిన అనుభవమూ వెంకటగిరి ప్రభువులకు ఉండటంవల్ల భగవానులు వెంకటగిరిని ఎంపిక చేశారని ఎల్లరూ ఉప్పొంగిపోయారు.

1964 ఫిబ్రవరిలో ఈ విద్యవ్యూహసభ ప్రథమ ప్రతిష్ఠాపనా మహోత్సవము జరుపుటకు భగవానులు నిర్ణయించారు. వెంకటగిరి సంస్థానమునందలి విశాలమైన మైదానములోగల శోభాయమానముగా అలంకరించిన కళ్యాణ మంటపము నిష్ఠాగరిష్ఠులైన పండితవరేణ్యులతో భాసిల్లుచుండగా కనకమయ దివ్యాలంకృత సింహాసన ఆసీనులై తారకాగణ మధ్యమున ప్రకాశించు పూర్ణ శశాంకునివోలె దివ్యతేజోవిరాజితులైన శ్రీ సత్యసాయి జగత్ప్రభువుల దివ్యసమక్షమున బ్రహ్మశ్రీ కామావధానిగారు మొదలైన వేదఘనాపారిల వేదమంత్ర ప్రార్థనలతో ప్రథమ విద్యవ్యూహసభ ఘనముగ ప్రారంభమైనది.

ప్రారంభంలో సంస్థాన వేదవిద్వాంసుడు సంస్కృతంలో భగవానులకు స్వాగత పత్రమును సమర్పించారు. తదుపరి

రాజావారు వినయ విధేయతలతో, “స్వామీ, తమ అవ్యాజ కృపవలన ఈ వేదోద్ధరణ కార్యము మా సంస్థానములో ప్రారంభించినందుకు తమకు మా కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన వందనములు. ప్రస్తుతము దేశమున వ్యాపించియున్న అవినీతి, అధర్మమును అడుగంటజేసి, వేదశాస్త్రములందు విశ్వాసమును, సనాతన ధర్మమునందు ప్రజలకు శ్రద్ధయు కలుగునట్లు చేయవలెనని, అవతారమూర్తులగు మిమ్ములను ప్రార్థించుచున్నాను. తమ సంకల్పమువలననే దేశము బాగుపడునని నా దృఢ విశ్వాసము. తమ అమోఘమైన ఆశీర్వాదములను అనుగ్రహింపవలసిందిగా ప్రార్థించుచున్నాను” అని వేడుకున్నారు.

పండితోపన్యాసముల తరువాత భగవానులు తమ దివ్యోపన్యాసములో, “తమసోమా జ్యోతిర్గమయ”, అనగా గాఢాంధకారములోనుండి నన్ను వెలుగులోకి గొనిపోమ్ము అను వేద ప్రార్థనా మంత్రము విద్యవ్యూహసభలకు మూల మంత్రము. దేశమందలి గ్రామగ్రామమునందు ప్రజలకు ఆధ్యాత్మికబోధలు సల్పుచూ వారి హృదయాల్లో జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించవలెను. ఆత్మజ్ఞానమును పొంది బంధవిముక్తిని పొందాలన్న ప్రజల ఆకాంక్షను గ్రహించి వారలకు వారివారి నిజతత్త్వమును, వారివారి ధర్మములను జ్ఞప్తికి తీవలెను. ఇతరుల విశ్వాసమును ఖండింపరాదు. క్రొత్త తెగలను సృష్టించకూడదు. విశ్వాసముననది అమూల్యమైన మొలక వంటిది. కఠిన నిబంధనలు పెట్టిన ఆ మొలక కృశించి నశించిపోవును. ప్రేమతో వ్యవహరించుచూ, పరస్పర ప్రేమను, సహనమునూ, సేవాసక్తిని, త్యాగమును ప్రజలలో వృద్ధిచేయవలెను” అంటూ పండితులకు కార్యాచరణ ప్రణాళికను బోధించారు.

వెంకటగిరిలో వైభవ శోభలతో నిర్వహించబడ్డ ఈ కార్యక్రమాలు ప్రజలను వేదోద్ధరణ దిశగా ఆలోచింప జేశాయి. నూతన చైతన్యం వెల్లివిరిసింది. దేశాల ఎల్లలకు, మతాల పరిధులకు, జాతి వర్ణ వర్గ భాషా భేదాలకు అతీతంగా మానవీయతను పరిధివిల్లజేస్తూ, వేదోద్ధరణకై వేదపురుషుడు పూరించిన శంఖారావం విశ్వవ్యాప్తమై నినదిస్తూ, భగవానుల అఖండ వైభవం దృగ్గోచరమవుతూ ఆనందపారవశ్యంలో ఓలలాడిస్తోంది.

(ఇంకా ఉంది)

‘సనాతన’ అక్షర సౌరభాలు:

నా శ్రీరామచంద్రమూర్తి

కలియుగములో అధర్మమూ, పాపమూ ప్రబలుచున్న వని, అనర్థములుకూడా ఎక్కువగా కలియుగములో కలుగుచున్నవని భగవంతునితో మొరపెట్టుకొనగా, భగవంతుడు భక్త సంరక్షణకొరకై 1926 సంవత్సరం నవంబరు నెల 23వ తేదీ సోమవారము మానవమూర్తిగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా అనే పేరుతో పుట్టపర్తి గ్రామములో అవతరించినారు.

ఇట్లు చెప్పుట, మీకు ఇట్లు విన్నవించుట నా సాహసమని కొందరు అభిప్రాయపడవచ్చును. అయితే ఇది సాహసము కాదు. ఈ నిజమును, నేను చెప్పనదే కాదు, అనేక వేలమంది భక్తులు గమనించి అనుభవించి ఆనందించి శ్రీ స్వామివారి ఆశీర్వాదములను పొంది అధికమైన శ్రేయస్సును పొందినారు. నేను దీనిని కేవలం భ్రాంతిచేత ఊహించి చెప్పినదికాదు. భక్తి లేనివాళ్ళకు ఎంత చెప్పిననూ నచ్చదు, అయిననూ చెప్పకుండుట కూడా ఒక అపచారమే.

పండ్రిండు సంవత్సరములనుండి వారి పాదసేవ మా కుటుంబమువారందరికీ లభించినది. శ్రీ బాబావారి దివ్య మహిమలను, దివ్యశక్తులను, చూచుచూ, అనుభవిస్తూ ఆనందిస్తూ ఉండిననూకూడా శ్రీ బాబావారి దివ్యత్వమును గురించి మాటలాడుటకు నాకు ఇంతకాలమువరకు ఇట్టి తరుణము దొరకలేదు. ఇదియే నాకు లభించిన మొదటి తరుణము. వారు నా శ్రీరామచంద్రమూర్తియే అని నా దృఢ నమ్మకము. ఈ భారతదేశమునే కాదు, ప్రపంచమంతటినీ కాపాడుటకై బాబావారు అవతరించినారని నాయొక్క నమ్మకము.

ఇప్పుడే రెండు దినముల క్రిందట, పూర్వము వారు అవతారము ఎత్తి సంచరించిన కాశీ, ప్రయాగ, అయోధ్య మొదలైన ప్రదేశములను సందర్శించి వారు వచ్చిరి. శ్రీ బాబావారితోకూడ ఆ క్షేత్రములకు పోయి దర్శించి వచ్చిన భక్తులందరూ అదృష్టవంతులు, పుణ్యవంతులు, ధన్యులు!

విశ్వవిభుని సన్నిధిలో వెంకటగిరి ప్రభువు

బాబావారి దివ్యత్వమును తెలుసుకొనుట చాలా కష్టము. శాస్త్రములను చదివిన అప్పుడు మాత్రమే వారి లీలలు, వారి మహాశక్తులు కొంతవరకు గోచరము కావచ్చును. వారి నామమును జపించి, వారి రూపమును ధ్యానించినవారికి ఇహపర సుఖములు కలుగును. మన పూర్వజన్మ కృత పాపముల బరువు విపరీతముగా ఉంటే, తత్ ఫలితమువల్ల ఒక్కొక్కప్పుడు ఇష్టార్థము చేజిక్కి పోవచ్చును. అప్పుడు వారియొక్క నామమును మరింత ఎక్కువగా ధ్యానించి, ఆ పాపఫలములను త్వరగా తగ్గించుకొనవలయును. ఇదియే మన శ్రేయోభివృద్ధికి తగిన మార్గముగాని వేరు కాదు.

- వెంకటగిరి రాజాగారి ఉపన్యాసము

(తిరుపతి 6.4.61)

- ‘సనాతన సారథి’ 1961 మే సంచిక నుండి

మహాశివరాత్రి ఉత్సవం,

విదేశీ సాయికేంద్రముల సమాచారం

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

మహాశివరాత్రి

మంగళకరుడైన పరమ శివునికి అంకితమైన మహాశివరాత్రి పర్వదినమంతా ఆధ్యాత్మిక సాధనలో పరిపూర్ణంగా నిమగ్నమైతే, ఆ సాధన మానవుని శీఘ్రగతిన లక్ష్యమువైపు నడిపిస్తుందని భారతీయుల విశ్వాసం. శివశక్త్యాత్మకస్వరూపులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారు గతంలో మహాశివరాత్రి విశిష్టతను భక్తులకు తెలియజేసి, ఆ రాత్రి అంతా జాగరణ చేసి, సంకీర్తనద్వారా భగవత్ సామీప్యాన్ని అనుభవకేవేద్యం గావించుకోవాలని ఉద్దేశించారు.

2021 మార్చి 11న ప్రశాంతినిలయంలో ఉదయం 8 గంటలకు నిత్యం జరిగే రుద్రపరనానంతరం శివస్తోత్రంతో మహాశివరాత్రి ప్రత్యేక ఆరాధనను ప్రారంభించారు. ప్రశాంతి భజన బృంద సభ్యులు బిల్వాష్టకమును పఠించి, “సాయి మహాదేవా మము కాపాడగ రావా”, “శివాష్టకం”, “దేవాధిదేవా సదాశివా”, “జయ శంకర శివ శంకర జైజై త్రిపురారి” తదితర గీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజు సాయంత్రం గం॥ 4.20 ని॥లకు భజన మందిరమునుండి ‘సాయీశ్వర’ లింగమును వేదమంత్ర పఠనముతో సాయికుల్యంత హాలులోకి ఋత్విక్కులు ఊరేగింపుగా తీసుకువచ్చి, ప్రత్యేకముగా ఏర్పాటుచేసిన వేదికపై అలంకరింపజేసిన అనంతరం, ప్రపంచశాంతిని ఆకాంక్షిస్తూ మహారుద్రాభిషేకాన్ని నిర్వహించారు. ఈ అభిషేకంలో పాలు, పెరుగు, ఘృతము, తేనె, పంచదార, పసుపు, కుంకుమ, గంధము మొదలైన 18 రకాల ద్రవ్యాలను వినియోగించారు. గం॥ 5.40 ని॥లకు మంగళహారతితో రుద్రాభిషేకాన్ని ముగించారు. తదుపరి భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశము ప్రసారమైంది:

“ప్రేమస్వరూపులారా!

భగవంతునకు నివాసమైన శుద్ధ మానసం ప్రతి భక్తునకు పవిత్రమైన పెన్నిధి. మానవుని మనస్సున పవిత్రమైన, సత్యమైన తలంపులను ఆవిర్భవింపజేసుకోవాలి. అట్టివాని జన్మయే సార్థకము.

చాతక పక్షి స్వాతి వర్షబిందువునకై అనేక కష్టములను అనుభవిస్తుంది. కారుమేఘములను చూచినంతనే తన దీక్షను ప్రారంభిస్తుంది. ఈ ధరణిలో కావలసినంత జలము ఉంటున్నది. కానీ, చాతకము ఈ మామూలు జలమును ఆశించదు. స్వాతికారైలోని స్వాతిబిందువుకై, జలధరము నుండి కురిసే ఈ శుద్ధమైన వర్ష బిందువునే ఆశించును గానీ నిలిచిన నీరునుగానీ, ప్రవహించే నీరునుగానీ తాను ఆశించదు. భయంకరమైన ఉరుములకు తాను ఏమాత్రము భయపడదు. మిరుమిట్లు గొలిపే మెరుపులకు తాను వెరువదు. అదరక, బెదరక, కదలక స్థిరమైన భావముతో మేఘ బిందువులకై తాను తపస్సు చేస్తుంది. నిజమైన భక్తుడు ఇట్టి తపస్సును ఆచరించాలి. ఇట్టి దీక్షను వహించాలి. ఆశించిన ఆనందమును అనుభవించటానికి కఠోరమైన సాధన చెయ్యాలి. లోక సంబంధమైన మెప్పులకుగాని, సుఖములకుగాని, విషయ వాసనలకుగాని, పరువు ప్రతిష్ఠలకుగాని తన పవిత్రమైన జీవితమును పాడుచేసుకోరాదు.

శివరాత్రి అనగా మంగళకరమైన రాత్రి. దేనివలన మంగళకరం? ఈ దినము చతుర్దశి. 16 కళలో 15 కళలు అంతర్ధానమై ఒక్క కళ

మాత్రమే కనిపిస్తుంది. ఇది అతినమీపమైన మార్గం, అతి సన్నిహితమైన మార్గం. ఇలాంటి సమయంలో ఈ ఒక్క రాత్రి అయినా ఈ పది ఇంద్రియాలను, మనస్సును మనము వశం చేసుకుంటే తప్పక మనకు దివ్యత్వం ప్రాప్తిస్తుంది. ఈ ఒక్క రాత్రి అయినా ఏ లౌకిక భావమునకూ చోటివ్వక మనస్సును స్వాధీనం చేసుకుని, తగిన స్మరణ చేస్తే, తప్పక అందులో దివ్యమైన తత్త్వము ఆవిర్భవిస్తుంది. దీనినే 'జాగరణ' అన్నారు. నిజమైన జాగరణ ఇంద్రియాలను స్వాధీనం చేసుకొని పరతత్త్వంలో మనస్సును నిలపటమే!”

తదుపరి, భజన రాత్రి 8 గంటలవరకు కొనసాగింది. ఋత్విక్కులు భక్తులపై అభిషేక తీర్థాన్ని ప్రోక్షించారు.

తెల్లవారుఝామున నాలుగున్నర గంటలకు సుప్రభాత సేవానంతరం, భజన తిరిగి ప్రారంభమై ఉదయం 6 గంటలవరకు కొనసాగింది. భగవాన్ బాబావారి దివ్యస్వరములో “శివ శివ శివ శంభో... హర హర హర శంభో” పాటతో సంకీర్తన ముగిసింది. మహామంగళహారతి అనంతరం ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

విదేశాలలోని సాయి సంస్థల సమాచారం

అబూధాబీలో సమాజసేవ:

శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థకు చెందిన స్వచ్ఛంద సేవకులు గత డిసెంబరు మాసంలో ఐదు, ఆరు తేదీలలో అబూధాబీ సమీపంలో ఉన్న ఎడారి ప్రాంతంలో 'కామెల్ క్యాంప్'లో నివసిస్తున్నవారికి వ్యక్తిగత ఆరోగ్య పరిరక్షణకు అవశ్యకమైన వస్తువులను, టూత్ పేస్ట్, టూత్ బ్రష్, షాంపూ, రేజర్, దువ్వెనలు; పంచదార, టీ, కాఫీ పొట్లాలతో కూడిన 126 పెట్టెలను అందజేశారు. ఆ మరుసటిరోజు బియ్యము, వంటనూనె, పప్పు దినుసులను 80 మందికి పంపిణీ చేశారు. క్రిస్మస్ పండుగరోజున అర్థికంగా వెనుకబడిన 250 కుటుంబాలకు బియ్యము, గోధుమపిండి, వంటనూనె, పప్పుధాన్యాలను అందజేశారు.

కామరూప్:

2020 డిసెంబరు మాసం చివరిలోనూ, 2021 జనవరి ప్రారంభంలోనూ శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థకు చెందిన స్వచ్ఛంద సేవకులు అనాథబాలలకు, శరణార్థులకు, కుష్టువ్యాధి పీడితులకు, అంధులకు, బాల వికలాంగులకు, మురికివాడలలో నివసించేవారికి ఆహారపుపొట్లాలను, అవశ్యకమైన ఇతర వస్తువులను అందజేశారు. 750 మంది ఈ సేవాకార్యక్రమము వలన ప్రయోజనము పొందారు.

కజకస్తాన్:

2020 డిసెంబరులో కోవిడ్-19 నిబంధనల సడలింపుతో సాయిసేవకులు అర్థికంగా వెనుకబడిన 60 మందికి ఆహారాన్ని, మాస్క్లను, గ్లవ్స్ను, దుస్తులను అందించారు. కూరగాయలు, పప్పుధాన్యం, వంటనూనె, పండ్లను, ఇంకా ఆరోగ్య పరిరక్షణకు అవసరమైన వాషింగ్ పౌడర్, టూత్ పేస్ట్లను అందజేశారు. పలు బీద కుటుంబాలు ఈ సేవ వలన ప్రయోజనం పొందాయి.

ఒక ఐదేళ్ళ బాలిక శాంతాక్లాజ్‌కు రాసిన ఉత్తరం సాయిసేవకులకు చేరింది. ఆ ఉత్తరంలో ఆ బాలిక తన హృదయాన్నే అవిష్కరించింది:

“హెల్లో శాంతాక్లాజ్, నా పేరు మదీనా. నా పుట్టినరోజు త్వరలో వస్తుంది. మా అమ్మగారు అనారోగ్యం నుండి బయటపడాలని, ఇకముందు అనారోగ్యం బారిన పడకుండా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను. నూతన సంవత్సరారంభానికి ముందురోజు మా గృహంలో ఆహారం, పండ్లు, బహుమతులు సమృద్ధిగా ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను.”

సాయిసేవకులు ఆ కుటుంబానికి నిత్యావసర వస్తువులు, నూతన సంవత్సర బహుమతులను, మదీనాకు జన్మదిన కానుకగా ఒక జాకెట్‌ను అందజేయడములో ‘శాంతాక్లాజ్‌’కు సహాయపడ్డారు. బీద బాలలకు పిజ్జాలను, కేక్‌లను, పండ్లరసాలను, నూతన సంవత్సర కానుకలను అందజేశారు.

మారిషస్:

మారిషస్ శ్రీ సత్యసాయి కేంద్రములు క్రిస్‌మస్ వేడుకలలో ఉత్సాహముగా పాల్గొన్నాయి. శ్రీ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ (ఎన్‌ఎన్‌ఇ) విద్యార్థులు క్రిస్‌మస్ గీతాలను గానం చేశారు, నాటికలను ప్రదర్శించారు. ఆ నాటికలలో బలహీనులను, నిస్సహాయులను ప్రేమతో సేవించిన జీసస్ జీవితగాథను మనోజ్ఞంగా చిత్రీకరించారు. పండువ సమయంలో సాయిసేవకులు పాంపుల్ మోసెస్ మరియు గ్రాండ్‌పోర్ట్‌లలో ఉన్న కారాగారవాసులు 150 మందికి భోజనాన్ని, తేనీటిని, ఉపాహారాన్ని అందించారు. లాఫెర్‌రా గ్రామంలో దత్తత ఆవాసంలో ఉన్న బాలలకు స్పోర్ట్స్‌వేర్‌ను అందించారు.

యు.ఎస్.ఎ.:

2020 సెప్టెంబరు 8న ఆరెగాన్‌లోని ఆహ్‌లాండ్ ప్రాంతములో గడ్డి అంటుకోవడముతో ప్రారంభమైన చిన్న మంట పెరిగి పెరిగి అలమెద కార్చిచ్చుగా మారి బేర్‌క్రీక్ గ్రీన్ వే వెంట దాదాపు 10 మైళ్ళ దూరం వరకు అగ్నికి ఆహుతి అయింది. వేలకొలది నిర్మాణాలు, వ్యాపార కేంద్రాలు దెబ్బతిన్నాయి. శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ

సంస్థ - యు.ఎస్.ఎ. పసిఫిక్ నార్త్ వెస్ట్రన్ రీజియన్ స్వచ్ఛంద సేవకులు వెంటనే రంగంలోకి దిగి సహాయక చర్యలను చేపట్టారు. ఫ్లాష్ లైట్లను, ఎక్స్‌టెన్షన్ కార్డులను, ఆరోగ్య పరిరక్షణకు సంబంధించిన వస్తువులను కొనుగోలు చేసి, వాటిని గ్రాంట్స్‌పాస్ శ్రీ సత్యసాయి కేంద్రమునకు పంపించగా, ఆ కేంద్రమువారు ఆష్‌లాండ్, టాలెంట్, ఫీనిక్స్ మరియు మెడ్‌ఫోర్డ్‌లలో ఉన్న సహాయక కేంద్రాలకు అందజేశారు. ఈ అగ్నిప్రమాదంలో గృహాలను కోల్పోయినవారు, తాత్కాలిక గృహసముదాయాలలో నివసించేవారు, వృద్ధులు ఈ సహాయమును అందుకొని సాయిసేవకులకు కృతజ్ఞతలను తెలియజేశారు.

జోన్ 8:

భగవాన్ బాబావారి 95వ దివ్యావతరణ దినోత్సవాలు:

2020 నవంబరు 21 - 24 మధ్య రష్యా, ఉక్రెయిన్, బెలారస్, మల్దోవా, కిర్గిస్తాన్, కజకస్తాన్ మరియు అజర్‌బైజాన్‌ల నుండి 650 మంది భగవాన్ బాబావారి 95వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలలో అంతర్జాలంలో పాల్గొన్నారు. ఆహూతులందరూ భగవాన్ బాబావారి పట్ల ప్రేమను, ఆరాధనా భావాన్ని, కృతజ్ఞతను భక్తిగీతాల ద్వారా వ్యక్తం చేశారు. పలు ఆధ్యాత్మిక అంశములను చర్చించారు. వారివారి దివ్యానుభూతులను పంచుకున్నారు. ఆధ్యాత్మిక పరిణామానికి సంబంధించిన గాథలను విన్నారు. నామ సంకీర్తన చేశారు. గాయత్రీ మంత్రమును పఠించారు. ప్రజల ఆరోగ్య భద్రతకై ప్రార్థనలు చేశారు. రష్యాలోని మూడు ప్రాంతాలలో అన్నార్తులకు ఆహారాన్ని అందజేశారు. ఉక్రెయిన్‌లో బహిరంగ సభలను నిర్వహించి ఆరోగ్యవంతమైన జీవన విధానాన్ని అనుసరించవలసిన అవశ్యకతను ప్రముఖంగా చర్చించారు.

సౌత్ ఆఫ్రికా:

శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ, సౌత్ ఆఫ్రికా విభాగము పర్యావరణ పరిరక్షణలో భాగంగా ‘ది ఇకో బ్రిక్’ (పర్యావరణహిత ఇటుక) ప్రణాళికను రూపొందించి, ఆ దేశంలోని 13 ప్రాంతాలలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి కేంద్రాలకు భాగస్వాములు కావలసిందిగా పిలుపునిచ్చింది. పర్యావరణ పరిరక్షణకు సానుకూలమైన ఇటుకలను

తయారు చేయటానికి తగిన సూచన లిచ్చింది. ఆ ప్రకారము శ్రీ సత్యసాయి కేంద్రముల సభ్యులు రెండు లీటర్ల ప్లాస్టిక్ సీసాలను ప్లాస్టిక్, పోలీస్టరిన్ వ్యర్థాలతో నింపి 400 నుండి 500 గ్రాముల వరకు బరువు ఉండే పర్యావరణహిత ఇటుకలను (ఇకో బ్రిక్స్) తయారు చేశారు. 'నేషనల్ గో గ్రీన్' బృందము సహకారముతో ఈ 'ఇకో బ్రిక్స్'ను

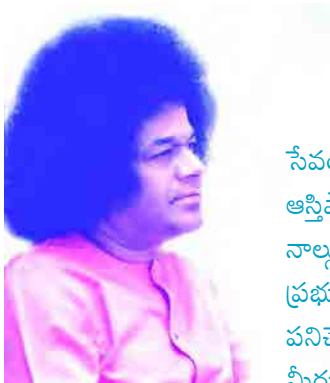

‘ఇకో బ్రిక్స్’తో సాయిసూక్తి - ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’

ఉపయోగించి భగవాన్ బాబావారి దివ్యసందేశము ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ (సర్వులను ప్రేమించు, సర్వులను సేవించు) ను ప్రదర్శించారు. దీని నిమిత్తం 586 ‘ఇకో బ్రిక్స్’ను, 294 కిలోల ప్లాస్టిక్ను వినియోగించారు. ఈ సందేశాన్ని చాట్నవర్, డర్బన్లో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి స్కూల్వద్ద ప్రదర్శించి, 95వ జన్మదినోత్సవ ప్రేమకాసుకగా భగవాన్ బాబావారికి సమర్పించారు. అక్కడే 3.6 మీటర్ల ఎత్తుగల ఒక సిమెంట్ గోడను నిర్మించి, దానిపై భగవాన్ బాబావారి చిత్రపటములను అలంకరించారు. స్వచ్ఛంద సేవకులు 2020 అక్టోబరు 24 - 2020 నవంబరు 22

మధ్య ఈ సేవను చేపట్టారు. వీరి కృషి పర్యావరణ పరిరక్షణపట్ల, ప్లాస్టిక్ వాడకాన్ని గణనీయంగా తగ్గించటముపట్ల ప్రజలలో అవగాహన కలిగించటానికి, భవిష్యత్తులో పర్యావరణ పరిరక్షణకు సానుకూలమైన పనులు చేపట్టడానికి మార్గదర్శకంగా నిలిచింది. ఈ సేవలో క్రియాశీలక పాత్ర వహించినవారు, ప్యాకేజీ ఆహార వినియోగాన్ని తగ్గిస్తామని, కోరికలపై అదుపు సాధిస్తామని ప్రతిజ్ఞ చేశారు.

- శ్రీ సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ సౌజన్యంతో...

తెంట వచ్చే ‘ధనం’

సాధన అంటే జపధ్యానాదులూ, దండకములూ, పరించడం కాదు.

సేవయే నిజమైన సాధన. మీ సంసారాలను విసర్జించమనిగాని, ఉద్యోగాలను, ఆస్తిపాస్తులను వదలిపెట్టమనిగాని నేను చెప్పడం లేదు. దినమునకు ఇరవై నాల్గు గంటలలో ఒక్క అరగంట సేవచేయడానికి ఎందుకు సాధ్యం కాదు? ప్రభుత్వంకోసం, వారిచ్చే డబ్బుకోసం ఎనిమిది గంటలు ఎంతో కష్టపడి పనిచేస్తున్నారు. అయితే, భగవదనుగ్రహానికి ఇంత, అంత అని హద్దు లేదు. మీరు చేసినదానికంతా మీ పేరున ఒక పెద్ద నిధి ఏర్పడుతుంది.

వ్యాపారంద్వారా, ఉద్యోగంద్వారా ధనం సంపాదించుకొంటున్నట్లుగానే మీరు న్యాయంగా జీవిస్తూ సేవాకార్యంలో నిమగ్నమైనప్పుడు దానికి మించిన దైవానుగ్రహ ధనం మీకు ప్రాప్తిస్తుంది. ఇట్టి అనుగ్రహ ధనమును మీరు సంపాదించుకోవాల్సిగాని, తుచ్చమైన భోగభాగ్యములు ఎంత సంపాదించుకొని ఏమి ప్రయోజనం?! భోగములన్నీ రోగములు. సేవలన్నీ యోగములు.

- శ్రీ సత్యసాయి

SRI SATHYA SAI INSTITUTE OF HIGHER LEARNING
(Deemed to be University)

ADMISSIONS NOTICE 2021-2022

Est'd
1981

WHY SSSIHL?

- **Values-based free education** with 60% emphasis on academics and 40% on devotional, cultural, sports & service activities
- **A modern gurukula residential system** with a spiritual ambience
- **Community living** resulting in the spirit of self-reliance and an attitude to serve society
- **Excellent facilities:** Cutting-edge research & computer laboratories, multimedia classrooms, high speed broadband connectivity, well-equipped libraries and world-class sports facilities
- **Student-teacher ratio of 8:1** enables teachers to give more personalized attention to students
- **Merit-based open admissions** policy for all

HOW TO APPLY

1. Visit: <https://www.ssihi.edu.in/admissions/admissions-2021-22/>
2. Go through the application guide carefully before applying
3. Follow the instructions to pay the application charges on the SB payment portal
4. Visit the admissions portal to create an account using a valid email ID. Follow instructions to start the application process
5. Download and fill in the application form for your preferred programme. Upload your completed form along with the supporting documents required to process your application
6. For more details, view the [Admissions Prospectus 2021-22](#)

Women's Campus at: Anantapur

Men's Campuses at: Prasanthi Nilayam | Bengaluru | Muddenahalli

**application
deadline**

10 MAY 2021

**submission
deadline**

17 MAY 2021

**admissions tests
& interviews**

TO BE ANNOUNCED

ADMISSIONS ELIGIBILITY

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- Candidates should have completed 10 + 2 years of schooling and scored a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

POSTGRADUATE & PROFESSIONAL PROGRAMMES

- At the Bachelor's degree, candidates should have scored a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined.

NOTE

All programmes have additional requirements apart from the ones listed above. For complete details of Eligibility Criteria for each programme, kindly visit the Admissions section of sssihl.edu.in

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE

B.A.
B.Com. (Hons.)
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics / Chemistry
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry
B.Sc. in Food & Nutritional Sciences

POSTGRADUATE

M.A. in English Language & Literature
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Biosciences
M.Sc. in Food & Nutritional Sciences

PROFESSIONAL

M.B.A.
B.Ed.

* leading to integrated postgraduate programmes in respective subjects

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE

B.A. / B.A. (Hons.) in Economics*
B.Com. (Hons.)
B.B.A.
B.Sc. (Hons.) in Computer Science[†]
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Physics* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Biosciences* / Chemistry*
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Economics* / Statistics
B.Sc. (Hons.) in Mathematics* / Computer Science / Statistics
Diploma in Music
Bachelor of Performing Arts (Music)

POSTGRADUATE

M.A. in Economics
M.Sc. in Mathematics
M.Sc. in Chemistry
M.Sc. in Physics
M.Sc. in Biosciences

PROFESSIONAL

M.B.A.
M.Tech. in Computer Science
M.Tech. in Optoelectronics & Communications

* leading to integrated postgraduate programmes in respective subjects

[†] leading to integrated postgraduate programme in M.Sc. in Data Science & Computing

CONTACT US

EMAIL: admissions@sssihl.edu.in

TELEPHONE

(9:30 am to 4:30 pm only)

+91 9441 911 391
+91 8555 287239

apply now

sssihl.edu.in

bit.ly/SSSIHL-Facebook

జననీ జనకుల సమాధి మందిరంలో శ్రీ సత్యసాయిశ్వురులు (1970వ దశకంలో)

Date of Publication 23rd April 2021

అగరువత్తి ఆదర్శం కావాలి

‘పురోభివృద్ధి కోరువారు పూర్వ వృత్తాంతమును మరువరాదు’ అన్నారు. అనగా, మనలను ఎవరు ఇంతవరకూ కాపాడుతూవచ్చారు? మనం తినే తిండికిగాని, కట్టే బట్టకుగాని, చదివే చదువుకుగాని ఎవరు బాధ్యత వహిస్తున్నారు? ఈ విషయం గుర్తించినప్పుడే తల్లిదండ్రులకు సరియైన కృతజ్ఞతను మనం అందించగలము. తల్లులకు తల్లి, తండ్రులకు తండ్రి అయిన దైవత్వాన్ని మనం గుర్తించాలంటే ముందు కన్న తల్లి ప్రేమను అర్థం చేసుకోవాలి. ఒక్క తల్లి ప్రేమనే అర్థం చేసుకోలేనివారు వెయ్యి తల్లుల ప్రేమ గల దైవత్వాన్ని ఏరీతిగా అర్థం చేసుకోగలరు?! ఊదుపత్తులు సుగంధాన్ని అందిస్తూ కాలిపోతాయి. అదేరీతిగా మన వయస్సు పెరిగే కొద్దీ మన కుటుంబానికి, సమాజానికి, మానవత్వానికి పవిత్రమైన ఆదర్శాన్ని అందిస్తూపోవాలి. ఆదర్శవంతమైన విషయాలు కోటి ఆలోచించేకంటే ఒక్కటి చేసి చూపించు, అదే చాలు. ‘నిక్కమైన మాట ఒక్కటుండిన చాలు, టక్కు బిక్కు పలుకు పెక్కు లేల?’ ఉపయోగకరమైన జీవితాన్ని జగత్తున కందించడమే మీరు నేర్చుకోవలసింది.

- శ్రీ సత్యసాయి

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందానుసమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పుర్ననల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ వద్దతిని చూ వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వెన్సర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా శ్రుస్థు, పల్లెవేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.